

આનાંદ, જ્યુનિટ સ્કૂલ ટાઇમ - મારી સર્વોચ્ચ માન્યતાજી ગ્રંડ

બેદ હેડાર્ટર્સ

પ્રાણિઓની

શરીર - જીવન, જીવન, જીવન, જીવન

અનુભૂતિ (સ્વાધ્યાન) - લાક્ષ્ય-લાક્ષ્ય-લાક્ષ્યાની
અનુભૂતિ (સ્વાધ્યાન) - લાક્ષ્ય-લાક્ષ્ય-લાક્ષ્યાની

શ્રી પુરુષોત્તમ નારાયણ ભાઈરણ ધામમાં ઉજવાયેલ વસંત પંચમી સમૈયો તા. ૨૪/૨૫-૦૧-૨૦૧૫

શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ શાહપુરધામમાં ઉજવાયેલ પ્રાગાટ્ય ઉત્સવ તા. ૨૨-૦૨-૨૦૧૫

॥ પ્રગટ શ્રી ડાયાભાઈ મહારાજ ॥

શ્રી પુરુષોત્તમ પ્રકાશ

પ્રગટ ઉપાસના

વર્ષ : ૦૪, અંક : ૦૩

મે, જુન, જુલાઈ - ૨૦૧૫

સંપત : ૨૦૭૧

તંત્રી : શ્રી ડાયાભાઈ મહારાજ મંદિર ટ્રસ્ટ

લવાજમ :

વાર્ષિક : ૧૦૦/-

છૂટક અંક : ૨૫/-

મુખ્ય પત્ર વ્યવહાર માટે સંપર્ક :

શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ મંદિર

શ્રી પુરુષોત્તમ નિવાસ (ટાવર)

મુ.પો. બાકરોલ, તા.જી. આણંદ.

પિન : ૩૮૮ ૩૧૫

ફોન : (૦૨૬૯૨) ૨૩૮૧૭૩

મોબાઇલ : ૦૯૪૨૭૦ ૬૩૨૭૧

Website : www.pragatpurushottam.orgemail : pragatpurushottambakrol@yahoo.co.in

અહિના સમજ્યો નથી એ જ કસર છે.

પ્રગટ જ્ઞાન

દેહ ભાડાનું ધર છે.
દેવનાં ગીરોના ધર છે.
અક્ષરદ્યામ ધરનું ધર છે.

પ્રગટ ભજન

મને લગની લાગી સુંદરની,
બીજુ વાત ન ગમે રે અવરની..
બની પૂરળ પુરુષોત્તમની,
બીજુ વાત ન ગમે રે અવરની..
રમતાં રમતાં પ્રભુને નિહાનું
ચેણાઓ કરતાં બહાલાને ભાનું,
કરી સાચી સગાઈ હરિવરની,
બીજુ વાત ન ગમે રે અવરની..
મુખું મલકતું પ્રિતમજીનું જોયું,
નેહાંને બહાલાના નયળાંમાં પ્રોવું,
પ્રભુ નાડીઓ ખેંચી શરીરની,
બીજુ વાત ન ગમે રે અવરની..
નખશીખ મૂરતીનો ઘૂંઠડો હું પીવું,
અલબેલાના અધરવેળો હું જીવું,
બની પ્રેમની ચ્યાસી પ્રીતમની,
બીજુ વાત ન ગમે રે અવરની..
નયળાંની વૃત્તિએ વાલમ નાચે,
મટકે મછે આવે છે પાસે,
હેતે નીરખે નેહા નારળાની,
બીજુ વાત ન ગમે રે અવરની..

(અનુષ્ઠાપ)

અક્ષરાત્મા પરીબ્રહ્મ, પુરણ પુરુષોત્તમ; વિનવું હાથ જોડીને, સહાય કરજો સદા.

શ્રી પુરુષોત્તમ પ્રકાશનું લવાજીમ ભરવાનાં ડેકાણાં

- (૧) ભાદરણ - શ્રી પુરુષોત્તમ નારાયણ મંદિર, ડે. લક્ષ્મીકૂર્ઝી, મું.પો. ભાદરણ, તા.જી. આણંદ, પિન : ૩૮૮ ૫૩૦, ફોન : (૦૨૬૯૬) ૨૮૮૩૧૩
- (૨) બાકરોલ - શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ મંદિર, “બ્રહ્મવિધા પીઠ”, શ્રી પુરુષોત્તમ નિવાસ, (ટાવર), મું.પો. બાકરોલ, તા.જી. આણંદ, પિન : ૩૮૮ ૩૧૫, ફોન : (૦૨૬૯૨) ૨૩૮૧૭૩, મોબાઇલ : ૯૪૨૭૦ ૬૩૨૭૧
- (૩) અમદાવાદ - શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ મંદિર, “અક્ષર ભુવન”, છોટાલાલની ધર્મશાળા સામે, શાહપુર દરવાજા બહાર, અમદાવાદ. પિન : ૩૮૦ ૦૦૪, ફોન : ૯૮૭૯૨ ૬૫૦૪૦

શ્રી પુરુષોત્તમ પ્રકાશ ત્રિમાસિકના લેખકોને સૂચના :

૧. ભાદરણ - બાકરોલ સંસ્થાની ભક્તિ વધારતા, જીવનલક્ષી તથા સંપ્રદાયમાં ઉપાસના દઢ કરતા લેખો સ્વીકારવામાં આવશે.
૨. કોઈપણ જાતના વ્યક્તિત્વાત આક્ષેપો - નિંદા કે ટીકાવાળા કે કોઈપણ ધર્મ બાબત ટીકા કરતા લેખો લેવામાં આવશે નહિ.
૩. આપે મોકલાવેલ લખાણ સંપ્રદાયના માન્ય શાસ્ત્રોના સિદ્ધાંતો તથા તેનો સંદર્ભ મૂળ લખાણ અનુસાર હોવો જોઈએ તેમજ લખાણની સંપૂર્ણ જવાબદારી જે તે લેખક/સંકલનકર્તાની રહેશે.
૪. ત્રિમાસિકમાં મોકલવા માટેના લેખો સ્વચ્છ અને કાગળની એક બાજુએ શાહીથી શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ મંદિર - બાકરોલ ખાતે જ લાખી મોકલવા અથવા email કરવા.
૫. લેખો સુધારવા, વધારવાનો હક્ક તંત્રી મંડળને રહેશે. પ્રકાશિત નહિ થયેલા લેખો પાછા મોકલવામાં આવશે નહિ.

શ્રી પુરુષોત્તમ પ્રકાશ વાંચકોને અનુરોધ

૧. દર ત્રીજે મહિને ત્રીજી તારીખે અંક પ્રસિદ્ધ થશે.
૨. અંક ન મળે તો મુખ્ય પત્ર વ્યવહાર માટેનાં સરનામે પત્ર લખવો.
૩. નવેમ્બર થી ઓક્ટોબર સુધીનું લવાજીમ વર્ષ ગણાય છે.
૪. ગમે તે મહિનાથી લવાજીમ સ્વીકારાય છે, પરંતુ અંકો નવેમ્બર થી ઓક્ટોબર સુધીના લેવાના રહેશે.
૫. અંકો મોકલવાની જે વ્યવસ્થા સંસ્થા કરે તે માન્ય રાજવીની રહેશે.

આ ત્રિમાસિકનો કેવળ નિર્ભળ હેતુ શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ (સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાય) - ભાદરણ - બાકરોલ સંસ્થાના સિદ્ધાંત, જ્ઞાન તથા વિશે અક્ષરાતીત પ્રગટ પુરુષોત્તમ શ્રી દાદ્યાભાઈ મહારાજ, ભાદરણ સંસ્થાના આધ સ્થાપક શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાન તથા શ્રી નારાયણ મુનિ ભગવાનનું પ્રગટનું જ્ઞાન પ્રસારવાનો તેમજ હરિભક્તને ઉપાસના મક્કમ રહે અને તેઓ શ્રીની જ ભક્તિમાં દિન-પ્રતિદિન આગળ વધાય અને પ્રગટ પ્રભુશ્રીના જ્ઞાનનો શ્રવણ, મનન, નિર્દ્દયાસ કરીને આખરે તેમનો સાક્ષાત્કાર થાય તે જ છે. સઘાં દાનોમાં વિધાદાન અને વિધાદાનોમાં બ્રહ્મવિધા દાન શ્રેષ્ઠ છે. તો સદર નિયમિત પ્રકાશિત થતા ત્રિમાસિકમાં આપનો વિચાર, અભિપ્રાય, પ્રેરણા, પરચા, સૂચના, જ્ઞાન, વિજ્ઞાન અને અનુભવનું જ્ઞાન જે કંઈ બને તે જરૂર મોકલી આપવા કૃપા કરેશો. વળી, આપના દ્વારે સારા માટા પ્રસંગે ત્રિમાસિકને જરૂર ચાંદ કરશો. એ જ વિનંતી છે.

તંત્રી મંડળ
શ્રી પુરુષોત્તમ પ્રકાશ

૨ વિષય નો પ્રયોજન વગારનો સંકલ્પ કરે જ નહીં તો ફેર ટલી જાય.

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	લેખની વિગત	લેખક/સંકલનકર્તાનું નામ	પાઠ નંબર
૧.	શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ સત્તસંગ શિબિર-૭ વિષે ચિંતન	શ્રી નવિનભાઈ કનુભાઈ રાઠવા	4-23
૨.	સ્મૃતિ	શ્રી વિકભાઈ વિરસીંગભાઈ રાઠવા	24-27
૩.	સત્તસંગનો પાયો	શ્રી રસિકભાઈ વદેસીંગભાઈ રાઠવા	27-29
૪.	નારદજી અને સત્તસંગનો મહિમા	કુમારી વંદનાબેન દિનુભાઈ રાઠવા	30-31
૫.	પુરુષોત્તમ ભગવાનનું પચ્ચે	શ્રી રાયસિંહ ડાવર	31-32

શ્રી પુરુષોત્તમ શાનામૃત

સ્વભાવ રહેશે ત્યાં સુધી હુઃખ છે. પાસે રહે તેને અખંડ વિચાર જોઈએ. મનુષ્યભાવ ના આવે તેવો મન-કર્મ-વચને ભક્ત થાવું. તેમાં હેર ના પડવા હેવો. ભગવાન ભક્તની તપાસ લે છે તે આપણા સારું છે. સુખના ઉપાય એ મોટો મુદ્દો નિરાધારીના આધાર થાય છે. માટે નિરાધાર રહેવું. વચન પ્રમાણે વર્તવું. જેમ જે ઘડીએ કહે તેમ તે પ્રમાણે વર્તવું. એજ હુરિચંદ્ર ઈત્યાદિની પેઠે.

ઇરણાઓ જેમ જેને વધારે છે તેમ તેમ તે વહેલો ઉકળી ઉઠશે કહેતાં જેને વધારે તેને શાંતિ અટકશે એટલે ઉકળી ઉઠશે. અને જેને ઓછી હશે તે પછી બોલી ઉઠશે. અને જેને નથી તે કંઈ બોલશે જ નહિ. તો તે પાર પડશે. ઇરણાવાળાને શાંતિ ઓછી થશે. ને શાંતિ નહીં આવે એટલે ઉકળશે. આજ સુધીમાં બધાયે આવતા ને શાંતિ આવતી. તેથી કોઈ બોલતા નહિ. પણ ઇરણાઓ છે તેથી શાંતિ અટકી કહેતાં અંગ વૃદ્ધિને પામતાં. અટકયું એટલે શાંતિ અટકી એટલે ઉકળ્યાં છે.

અચળ મુકામે ના આવે તો જગત, ભગત બંનોને દંડ ટીપ ખરી. તે જગતને જણાય નાહિ ને ભગતને જણાય જે આબુંદુઃખ તે આ આવ્યું. તે ઉપર પ્રથમનું ૭૦ના વચનામૃતમાં છે તે ચોરની વાત જે જગત હતો પણ સત્તસંગે ગયો તો તેને દંડ ટીપ ના થઈ. અને શૂળીનું કાંટે મટચું. શૂળી હતી તે કાંટો વાંચ્યો. એટલે શૂળી ઉગારી અને સાધુનો સંગ કરવા ગયો હતો તો દંડ ટીપ ઉગાર્યા. જેથી શાખ પૂરાઈ.

જીવ માત્ર પંચવિધયને આધારે જીવે છે તેને મુકે તે જ મરણિયો.

શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ સત્તસંગ શિનિર-૭ વિષે ચિંતન

સંકલનકર્તા : શ્રી નવીનભાઈ કનુભાઈ રાઠવા-બાકરોલ

(ગત અંકનું ચાલુ)

સેશન-૮ :

વક્તા શ્રી વજેર્સીંગભાઈ રાઠવા, ખડકવાડા

તા. ૨૮-૧૨-૨૦૧૪ને રવિવાર, સવારે ૮.૪૦ થી ૯.૪૦ (એક કલાક) સુધી શ્રી વજેર્સીંગભાઈ રાઠવાએ, શ્રી વચનામૃત ગઢા પ્રથમ પ્રકારણનું કણ-સત્પુરુષના ગુણ આવ્યાનું અને કટ્ટનું અષ્ટ પ્રકારની પ્રતિમાઓ અને સંતમાં અખંડ રહ્યાનું આ બન્ને વચનામૃતોના મૃદ્ઘાઓને પુષ્ટિ કરતા વિવિધ દધાંતોની રજૂઆત કરીને તેમની વિશેષ ભાષા શૈલિમાં નીરપણ કર્યું હતું.

પ્રારંભમાં જ તેઓએ શુદ્ધ ઉપાસનાની વાત કરતાં કછું હતું કે પ્રગટ શ્રી ડાખ્યાભાઈ મહારાજે આપણાને છેલ્લા સ્વરૂપની દઢતા કરાવવા માટે જે આ દિવ્ય પ્રતિમા આપી છે તેની જ સ્વરૂપ નિષ્ઠા દઢ કરવી, શુદ્ધ એકાંતિક ધર્મ પ્રવર્તક આ પ્રગટ મૂર્તિની જ ઉપાસના દઢ કરવી અને આ સત્તસંગ શુદ્ધિ અભિયાન દ્વારા સત્તસંગીઓની ઉપાસના શુદ્ધ કરવા પુરુષપ્રયત્ન કરવો.

* આ આપણાને મળ્યા ભગવાન ખૂબ દયાળું છે, ભક્તવત્તસલ છે તે આપણા જીવના અવગુણ સામું જોતા જ નથી. પણ ભગવાન ભક્તની ભક્તિને જ જુઓ છે.

* આ શિનિરો કરીને, કથા-સત્તસંગ સાંભળીને આપણે આપણા જ દુર્ગુણો દુર કરવાના છે.

* આપણા મનને વશ કરવા ભગવાનનું ભજન-કીર્તનનામ સ્મરણા, કથા-સત્તસંગમાં મનને જોડી રાખવું. જેથી બીજા ઘાટ સંકલ્પ કરવા મન નવાં જ રહે નહીં.

* “શ્રી પુરુષોત્તમ” નામ એ અનાદિ નામ મંત્ર છે આ નામનું સ્મરણ અનંત કોટિ બ્રહ્માંડોમાં થાય છે. પરંતુ આપણાને પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ પ્રગટ હાથ આવ્યા છે, જે હવે આપણે સાચી રાખવું આપણા મોટા ભાગ્ય છે.

* વચનામૃત- ક્રિં નું નીરપણ કરતાં કછું કે - જેને આલોકના સુખમાં ઈચ્છા ન હોય એવા સત્પુરુષમાં દિવ્યભાવ રાખી તે જે વચન કહે તે જો સત્ય માનીને તે વચન પ્રમાણે જ વર્તન કરીએ તો તે સત્પુરુષના બધા જ ગુણો આપણામાં આવે છે.

* ભગવાન કહે છે કે મારા કરતાં મારો ભક્ત અધિક છે.

* શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાન પણ કહે કે પુરુષોત્તમનાં ભક્તો જ પુરુષોત્તમ થશે

* સંત કૃપાથી સુખ ઉપજે....આ પદ ગાયું હતું. અને સત્પુરુષના મહિમાનું નીરપણ કર્યું હતું.

* આ ભગવાનના સ્વરૂપને આપણા આત્મામાં ધારીને ભગવાનના ગુણ આપણામાં લાવવાના છે.

* અનંતકોટિ બ્રહ્માંડમાં આજના સમયે આ પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવાન શ્રી ડાખ્યાભાઈ મહારાજનું કર્યું જ સર્વે થાય છે. સર્વ કર્તા-હર્તા આ ભગવાન છે.

* આપણા દરેક સત્તસંગીઓએ હવે જાગ્રત થાવું અને દરેક ગામ મંડળોમાં દરેક મંદિરોમાં અઠવાડિક સત્તસંગ સભા અવશ્યપણે કરવી. અને ભગવાનના મહિમાનો જેમ છે તેમ સમજવા પુરુષપ્રયત્ન કરી લેવો.

* ભગવાન સ્વર્ણ પોતાના મુજે કછું છે કે મારી અષ્ટ પ્રકારની પ્રતિમા તથા સંત તેને વિષે હું અખંડ નિવાસ કરીને રહું છું (ગ.પ.૫૮). આપણા સંપ્રદાયમાં આ દિવ્ય પ્રતિમાઙ્ગે ભગવાન હાજરાહજૂર પ્રગટ છે, આ બધા સંતોમાં પણ ભગવાન જ બોલે છે, બોલાવે છે,

સદ્ગુરુ દેહઝપી દેવલમાં ભગવાન પદ્ધરાવે.

કામ કરે છે. એમ દિવ્યભાવ રાખવો.

* આ ભગવાન અને આ સંતોની આપણે ખૂબ મર્યાદા રાખવી, નહીં તો ધીરે ધીરે ભગવાનથી આપણે દૂર થતા જઈશું.

* આપણો જુય સ્વતંત્ર છે, તે પોતે દેહરૂપ માનીને અનેક બિમારીઓથી દુઃખી થાય છે. પંચવિષયની વાસનારૂપ મહાન બિમારીઓથી બચાવવા માટે શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવાન એ દયા કરીને અહીં ૧૨ ડૉક્ટરો મોકલ્યા છે, જે જ્ઞાનરૂપી દવાઓ તથા ધારદાર ઈજ્જેક્શનો આપી રહ્યા છે. જે દરેક હરીભક્તોએ પોતે પોતાની બિમારી ઓળખીને જે બિમારી હોય એ પ્રમાણેની દવા અને ઈજ્જેક્શનો લઈ લેવાના છે.

અર્થાત् આ સંતોએ જે કંઈ જ્ઞાનની વાતો કરી રહ્યા છે તે રીતે આપણે આપણી ભૂલો હોય તો તે સમજુને સુધારવા નો આજે આપણાને આ મોકો મળ્યો છે. આ જેવી તેવી વાત નથી. બહુ મોટી વાત છે.

* આ પ્રગટ ભગવાનની મોટાઈ સમજુને આપણે જ્યારે-ત્યારે, જેવું-તેવું, જ્યાં-ત્યાં અને જેમ-તેમ વર્તન કરવાનો આગ્રહ રાખવો.

હેલ્ટે કછું હતું કે આ આપણાને મળ્યા ભગવાન એ જ અક્ષરધામના અધિપતિ છે. માટે આપણે આ દિવ્ય પ્રતિમારૂપ ભગવાનને જ સર્વોપરિ સમજવા જેમ છે તેમ પુરુષપ્રયત્ન કરીને ભગવાનને આને આ જ જન્મે પ્રસન્ન કરી લેવા.

(૧૦) સેશન-૧૦ :

પક્તા શ્રી મોહનભાઈ રાઠવા, ચચેર

તા. ૨૮-૧૨-૨૦૧૪ ને રવિવારે સવારે ૬.૪૦ થી ૧૦.૪૦ સુધી શ્રી વચનામૃત ગઢા અંત્ય પ્રકરણનું ૨૪મું “સોળ સાધનનું - જ્ઞાનાંશાન વૈરાગ્યનું” વાંચન અને નીરૂપણ કર્યું હતું.

પ્રારંભમાં તેઓશ્રીએ ભગવાનની સેવાના

સોળ સાધનોનું વાંચન કર્યું હતું.

(૧) શ્રદ્ધા (૨) ધર્મ (૩) વૈરાગ્ય (૪) સર્વ પ્રકારે ઇન્દ્રિયોનો નિગ્રહ કરવો (૫) અહિંસા (૬) બ્રહ્મચર્ય (૭) સાધુનો સમાગમ (૮) આત્મનિષ્ઠા (૯) મહાત્મ્યજ્ઞાને યુક્ત એવી જે ભગવાનની નિશ્ચળ ભક્તિ (૧૦) સંતોષ (૧૧) નર્દીભપણું (૧૨) દયા (૧૩) તપ (૧૪) પોતાથી ગુણો કરીને મોટા જે ભગવાનના ભક્ત તેમને વિષે ગુરુ ભાવ રાખીને તેમને બહુ પ્રકારે માનવા (૧૫) પોતાને બરોબરિયા જે ભગવાનના ભક્ત તેમને વિષે મિત્રભાવ રાખવો (૧૬) પોતાથી ઉત્તરતા જે ભગવાનના ભક્ત તેમને વિષે શિષ્યભાવ રાખીને તેમનું હિત કર્યું

આવી રીતે સોળ સાધને કરીને ભગવાનના એકાંતિક ભક્ત જે તે અક્ષરધામને વિષે ભગવાનની સેવાને ઝડી રીતે પામે છે.

આપણાને મળી આ પ્રગટ મૂર્તિ એ જ સર્વોપરિ પૂર્ણ પુરુષોત્તમ ભગવાનનું સ્વરૂપ છે. આ નિશ્ચળ દઢ કરવો. અને સત્સંગ શુદ્ધ અભિયાનમાં પણ આપણે આ સર્વોપરિ ભગવાનના નિશ્ચયને દઢ કરવો અને કરાવવો.

* આ ભગવાનની સ્વરૂપનિષ્ઠા દઢ કરીને ભગવાનનું જે અનાદિનું નામ “શ્રી પુરુષોત્તમ, શ્રી પુરુષોત્તમ” એમ નામ સ્મરણ કરીને ભગવાનની નામ સ્મરણરૂપી ભક્તિના બેલેન્સમાં વધારો કરવો. આમાં કોઈ પણ ખર્ચ કે ટાઈમ વપરાતા નથી.

* ભમરી - ઈયળનું દખાંત આપીને કછું કે આ પુરુષોત્તમ ભગવાનના સંત સમાગમથી આપણે પુરુષોત્તમરૂપ થવાના છીએ.

* આ સત્સંગમાં થતી વાતનું શાંતચિત્તે જેમ છે તેમ

જેમ કરું થાય તેમ જ પ્રલુબ કરે. એમાં નવાઈ નથી એ અનાદિની રીત જ છે. (૫)

શ્રવણ કરી લેવું. પછી નવરાશનમાં તેનું મનન કરવું.
વાતોનો વિચાર કરવો, પછી જેટલી પાલન કરવા યોગ્ય
વાત હોય એ વાતોનું પાલન કરી વર્તન કરવું, ત્યારે જ
આ વાતોનો આપણાને સાક્ષાત્કાર થશે. માટે
સાક્ષાત્કાર થાય ત્યાં સુધી પુરુષપ્રયત્ન આપણો જ
કરવો પડશે.

* આપણો એક અંડ ભગવાનના નામનું સ્મરણ
કરવું.

* આપણા જીવને આ ભગવાનની મૂર્તિઃપ માળામાં જ
પરોવી રાખવાનો છે. હરાચા ઢોરની માફક રખડવા
દેવાનું નથી.

* આ પ્રગટ મૂર્તિ યિતામહિ સમાન છે, તે જે જે
યિતવીએ તે હાજર થાય

* જેમ કંડિયાના સંગે કંડિયો થાય, લુહારના સંગે લુહાર
થાય, સુથાર ના સંગે સુથાર થાય. તેમ આ શ્રી
પુરુષોત્તમના સંગે જીવ પુરુષોત્તમઃપ થાય છે. જો
પુરુષપ્રયત્ન કરે તો.

* જ્ઞાનાંશ એટલે શું ?

* હું જે જીવ તે આવો છું તથા દેહ તો આવો છે તથા
દેહનાં સબંધી તે આવાં છે તથા પ્રકૃતિ, પુરુષ, વિરાટ,
સુત્રાત્મા, અવ્યાકૃત તેનાં સ્વરૂપ તે આવી રીતનાં છે
તથા ભગવાન તે આવી રીતના છે તથા ભગવાનનું
અક્ષરધામ તે આવી રીતનું છે, આવું જે જ્ઞાનાંશ તેની જે
અંતરમાં દઢતાથી ગ્રંથિપડી હોય ને પછી જે વૈરાગ્ય
ઉપજે તે ખરો વૈરાગ્ય છે.

* ભગવાનની કથાવાર્તા સાંભબ્યામાં જેને જેટલી પ્રીતિ
તેને તેટલો જગતનો અભાવ થાય, કામ, કોધ, લોભ
આદિક દોષોનો નાશ થાય.

* શાસ્ત્રોભાં શ્રવણ ભક્તિને મુખ્ય કહી છે. તે એક
શ્રવણ ભક્તિ કરે તો બીજુ નવ પ્રકારની ભક્તિના અંગ

ઓટોમેટીક થાય છે.

* બાઈઓ-બહેનોનો બેદ સમજવો નહિ પણ આ બધા
જ ભગવાનના ભક્ત છે એમ જ સમજવું.

* આપણો આ મનુષ્ય દેહ સર્વોપરિ છે, સત્તસંગ
સર્વોપરિ છે. જે હ્યે આપણો આપણું કાર્ય પણ
સર્વોપરિ કરવું જે આ કથા-સત્તસંગથી સમજાશે.

* જેણો પોતાનું મન જીત્યુ તેને જગત જીત્યુ કહેવાય

છેલ્લે તેઓએ દરેક શિબિરાર્થીઓને
સાવધાન કરીને ઉત્તમ સિદ્ધાંતઃપ વાત કરતાં કહ્યું હતું
કે - “આ દેહ તે હું નહી, હું અક્ષર છું ને માંહી શ્રી
પુરુષોત્તમ બિરાજમાન છે. એમ આપણો અહી
આલોકમાં જ દઢ કરવાનું છે. આટલું દઢ કરીશું તો જરૂર
ભગવાન અક્ષરધામમાં લઈ જશે. - જ્યાશ્રી પ્રગટ
પુરુષોત્તમ.”

સેશન-૧૧ :

વક્તાશ્રી અંબુભાઈ રાઠવા, પાદ્ઘરવાંટ

તા. ૨૮-૧૨-૨૦૧૪ ને રવિવારે સવારે
૧૧.૦૦ થી ૧૨.૦૦ (એક કલાક) સુધી શ્રી વચનામૃત
ગઢકા મધ્ય પ્રકરણાનું-૧૨ - રાજનીતિનું તથા પણ્મું -
ગરોળીના દષ્ટાંતરનું-મીનિકિયા ભક્તનું અને ગઢકા
અંત્ય પ્રકરણાનું-૫ જીવ અને મનની મિત્રતાનું આ
ત્રણ વચનામૃતોના સંદર્ભે - વ્યસન મુક્તિની વાતોનું
વિવિધ દષ્ટાંતોની રજૂઆત કરીને વર્તમાન સંજોગો
અનુસાર નીરૂપણ કરવા પુરુષપ્રયત્ન કર્યો હતો.

પ્રારંભ કરતાં કહ્યું હતું કે બીજુ બધુ જ આપણું
ભગવાન કરે પણ નિયમ પાળવા અને પગે ચાલીને
ભજન કરવા જવું એ આપણે જાતે કરવાનું છે.

* કળિયુગની વાત કરતાં ચક્ષ-યુધિષ્ઠિરના સંવાદની
વાત કરી હતી કે કળિયુગમાં એક બાપે બાર દિકરાનું
પોષણ કરશે. પણ બાર દિકરા બાપનું પોષણ નહી કરી

કશી વાતની ભૂખ નથી ત્યારે પૂરો ભગત થયો.

શકે, બ્રહ્મણ નીચ કર્મ કરશે અને શુદ્ધ ઉત્તમ કિયા કરશે. કુસંગનું પ્રધાનપણું રહેશે.

* આપણા આ સત્તસંગમાં કુસંગતુપી જે દુષ્ટણ છે તેને કાઢવાની સેવા કરવી એ જ સત્તસંગ શુદ્ધિનું કામ છે.

* શ્રી છીડાભાઈ મહારાજ તથા શ્રી કાગુભાઈ મહારાજે સ્વયં પંચવર્તમાન અને અગિયાર નિયમો પોતે પાળતા હતા અને જે સંતો સમાગમમાં આવતા તેમને પળાવવા માટે પુરુષપ્રયત્ન કરતાં હતા.

* આ બંને સંતો જ્યારે-ત્વારે-જ્યાં-ત્વાં-જેવું-તેવું અને જેમ-તેમ આ વાત પ્રમાણે જ રહ્યા છે.

* શરીરના અનેક દુઃખોને સહન કરીને ભગવાનના મહાત્મ્યનો જ પ્રચાર પ્રસાર કર્યો છે. જેનું આ શિબિર એ પરિણામ છે.

* દરેક નાનામાં નાના ભક્તના પણ હિતેચું હતા અને ભક્તની કસરો જાણીને ટાળવાની જ વાતો કરતા હતા.

* સાત દ્વિપોમાં જંબુદ્રિપ શ્રેષ્ઠ છે, જંબુદ્રિપમાં નવ ખંડ તેમાં ભરતખંડ શ્રેષ્ઠ છે, ભરતખંડમાં સાડા બાર દેશ જ આર્થ છે કહેતાં કે શ્રેષ્ઠ છે, અને તેમાં ગુજરાત દેશ શ્રેષ્ઠ છે, ગુજરાતમાં પણ ચરોતર શ્રેષ્ઠ છે. તે ચરોતરમાં શ્રી ભાદરણા, શ્રી બાકરોલ ધામ અતિ ઉત્તમ ધામ છે.

* નિર્વિકલ્પના નવ વર્તમાન પાળીને સંપૂર્ણ નિર્વાસનિક થવાની વાત, તથા ગૃહસ્થનું પણ આત્મંતિક કલ્યાણ કરવાની વાત શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ (સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાય) ભાદરણા, બાકરોલ સંસ્થામાં જ થાય છે.

* આ બ્રહ્માંડમાં સર્વોપરિ ભગવાનનું સ્વરૂપ પ્રગટ શ્રી ડાદ્યાભાઈ મહારાજમાં બાકરોલમાં જ છે, જે અક્ષરધામમાં જવાનું ફ્લાર છે. જે અનંત બ્રહ્માંડોના રાજાધિરાજ છે. જે સ્થાપર જંગમના કર્તા હર્તા તથા

અન્યથા કર્તા પ્રગટ ભગવાન છે.

* આવા મોટા ભગવાન આપણાને મળ્યા છે, આ ખુમારી રાખીને વ્યસન મુક્ત બનીએ અને બનાવીએ.

* વ્યસનથી શુનુકશાન થાય છે ?

-વ્યસનની ટેવ આપણાને પડી છે ને તેનો વડગાટ થઇ ગયો છે.

-વ્યસનથી નાણાંનો વ્યય થાય છે.

-મૃત્યુ વહેલુ આયે છે.

-સત્તસંગ સમાજનું કલંક છે વ્યસન.

-વ્યસનથી ચુવાનો રવાડે ચડી જાય છે, ન કરવાનું બધુ જ કરે છે.

* વ્યસન કોનાથી છૂટે ?

-જે ભગવાનનું બળ રાખી શૂરવીર બને તેનાથી વ્યસન તત્કાળ છૂટી જાય

-કોઈક અપમાન કરે તો પણ વ્યસન છૂટી જાય

-પ્રગટ ભગવાન અને આ સંતોના આશિર્વાદથી પણ તત્કાળ વ્યસન છૂટી જાય

* રાજાની બકરીનું ઉદાહરણ આપીને વાત કરી હતી કે - બિક રાખવાથી પણ તત્કાળ વ્યસન છૂટી જાય છે.

* શરીરમાં રોગ આવે ત્વારે પણ વ્યસન છૂટી જાય છે.

* વ.ગ.મ. ૧૨ ની વાત કરતાં કહ્યું હતું કે જીવ પોતે સ્વતંત્ર અને શુદ્ધ છે.

* જેમ આ દેહમાં ચાર અંતઃકરણ છે, દસ ઈન્ફ્રિયો છે, પંચ પ્રાણ છે, તેમ હું જીવાત્મા છું તે પણ દેહને વિષે છું, તે સર્વ થકી અધિક છું અને સર્વનો નિયંતા છું એમ જીવની સમજણા દઢ કરવી.

ભગવાનનું મહાત્મ્ય સારી રીતે જેમ છે તેમ જાણાયું અને ભગવાનની મૂર્તિનું દ્યાન કરીને મનને વશ કરવું.

ભગવાનને માયાથી પર જાણો તો તે માયાને તર્યો કહેવાય.

- * ભગવાનની કથા સાંભળીને શ્રોત્રને વશ કરવા, ગ્રામ્યવાર્તા સાંભળવા દેવી નહીં.
- * ત્વચાએ ભગવાન અને ભગવાનના ભક્ત તેનો જ સ્પર્શ કરવો.
- * નેત્ર તે ભગવાનની મૂર્તિના જ દર્શન કરે.
- * રસના અખંડ ભગવદ ગુણાને જ ગાય ભગવાનનો પ્રસાદ હોય તેનો જ સ્વાદ લે.
- * નાસિકા ભગવાનની પ્રસાદીના જે પુષ્પ આદિક તેની જ સુગંધ લે.
- * કલ્યાણાં જેટલા સાધન છે તે સર્વે પુરુષપ્રયત્ન રૂપી સાધને વિષ આવે છે, માટે પુરુષપ્રયત્ન છે તે જ કલ્યાણને અર્થે સર્વે સાધન થકી મોટામાં મોટું સાધન છે. પુરુષપ્રયત્ન કરે તેના પર જ ભગવાનની કૃપા થાય છે.
- * ભગવાનમાં કોઈ રીતનો દોષ ન આવે તે સારું આત્માનિષ્ઠા દઢ કરવી. આત્માના પ્રકાશને વિષે વિચાર રાખીને સત્તારૂપમાં જે પેસવા આવે તેનો નાશ કરી નાભવો. જેમ દીવાના પ્રકાશમાં ગરોળી આવીને જે જે જંતુ આવે તેનો નાશ કરે છે, તેમ આત્માનો જે પ્રકાશ તેમાં રહ્યો જે વિચાર તે આત્મા વિના બીજા પદાર્થનો નાશ કરી નાંબે છે.
- * ભગવાન વિના બીજુ જે જે પદાર્થ અધિક જગાય તેનો જે અતિશય ત્વાગ કરે તે ત્વાગ ખરો છે.
- * જે પદાર્થ ભગવાનના ભજનમાં આંકું આવતું હોય તેને તો ન તજુ શકે ને બીજો ઉપરથી ઘણો ત્વાગ કરે પણ તે ત્વાગ મિથ્યા જાણવો.
- * ભગવાનનો ભક્ત કહેવાતો હોય ને તે ભગવાન થકી બીજા પદાર્થમાં તો હેત વધુ હોય તો તે કેવળ મીનડીયો ભક્ત છે કારણ કે જે યથાર્થ ભગવાનનો ભક્ત હોય તેને તો ભગવાનથી બીજુ કોઈ પદાર્થ અધિક હોય જ નહિ.
- * ગ.અ. ક ની વાત કરતાં કહ્યું કે - જેને ભગવાનને રાજુ કરવા હોય તેને તો લોક રિઝવવાને અર્થે તથા કોઈકની ઈધ્યાએ કરીને ભક્તિ ન કરવી.
- * ભક્તિ તો કેવળ પોતાના કલ્યાણને અર્થે જ કરવી.
- * મન અને ઈન્દ્રિયોને જીવના આદેશ પ્રમાણે જ વર્તન કરતાં શિખવાડવી.
- * મન ઈન્દ્રિયો જીવ પર રાજ કરે તે ન ચાલે.

ભગવાનને રાજુ કરવા વ્યસન મુક્ત બનીએ સત્તસંગના કુસંગ થી દૂર રહીએ. વાસના ટાળીને આના આ જ દેહે શુદ્ધ થઈને ભગવાનના ધામભાં જવાનો પુરુષપ્રયત્ન કરીએ.

સેશન-૧૨ :

વક્તાશ્રી મહેન્દ્રભાઈ પટેલ, બાકરોલ

તા. ૨૮-૧૨-૨૦૧૪ ને રવિવારે બપોરે ૩.૦૦ થી ૫.૦૦ અભ બે કલાક સુધી શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાનના જીવન ચરિત્રનું નીરૂપણ કર્યું હતું. શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાનના પૂર્વ જન્મની કથા, બાલ્યકાળના પ્રસંગો, ભગવાન મેળવવાનો તીવ્ર વેગ, સાધન અવસ્થા, વગેરે પ્રસંગોનું સાદશ્ય નીરૂપણ કર્યું હતું. સિદ્ધાંતરૂપ વાતને વધુ પુષ્ટિ કરવા માટે શ્રી વચનામૃત, સ્વામિની વાતોના સંદર્ભ લઈ જેમ છે તેમ દ્રોક શિબિરાર્થી સમજે એ જ આશયથી તેઓ માર્મિક શબ્દોમાં પ્રભાવાત્મક ભાષા શૈલીમાં વાંચન અને નીરૂપણ કર્યું હતું.

* શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજની પૂર્વ જન્મની કથા

પૂર્વે બદ્ધિકાશ્રમના અધિપતિ શ્રીનરણારાચણ અભિમાંના જે “નર” ભગવાન એ જ પાંચ પાંડવોમાંનો “અર્જુન” નો અવતાર હતા. અને “નર” તથા “અર્જુન” આનો અવતાર શ્રીજીમહારાજ વખતે ગઢપુરના એભલખાચરના પુત્ર “શ્રી દાદાખાચર” રૂપે

જગ્યા.

- * નર-અર્જુન-શ્રી દાદા ખાચર - શ્રી પુરુષોત્તમ.
- * સ્થૂળટેહની વાસના ટાળવા માટે ભગવાન “બદ્રિકાશ્રમમાં” લઈ જાય ત્યાં તપ કરવાનું અને કાંઠા બોરા ખવાનાં
- * સૂર્યમ અને કારણટેહની વાસના ટાળવા માટે ભગવાન “શૈતદ્રિપમાં” લઈ જાય છે. ત્યાંના મુક્તને નિરણનમુક્ત કહેવાય. કંઈ પણ ન ખાવાનું ને માત્ર સતત તપ જ કરવાનું ને વાસના ટાળવાની.
- * શ્રીજી મહારાજ કહેતા કે દાદાખાચર તો મારો મેર છે. જેવી રીતે માળામાં ૧૦૮ મણાકા આવે ને એક મણાકો મેર હોય તેમ
- * દાદા ખાચરે દરેક કષ્ટને ભગવાનની કૃપા જ માનતા હતા.

* શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજનો જન્મ

- જન્મ : સંવત ૧૯૧૯ પોષ વદી -૫ તા. ૧૧-૧-૧૮૯૩ ને રવિવારના રોજ આણંદ મુકામે
- પિતા : જીવાભાઈ કાળીદાસ પટેલ
- માતા : બાનજુબા
- મોટાભાઈ : ત્રિકંગભાઈ
- બહેન : ચેહરબા
- બાળપણાનું નામ : પસો
- પરિવારની પરિસ્થિતિ : અત્યંત ગરીબ હતી

* બાલ્યકાળના પ્રસંગો :

શ્રી પુરુષોત્તમને નાનપણાથી જ ભણવામાં અરુચિ હતી. પરંતુ તેમના ગુરુજી એમ કહેતા હતા કે – “સોઈ વાગે ચમચમ ને વિધા આવે ઘમઘમ” આ કથન સાથે તેમનો મન મેળ ન થયો. એકવાર શ્રી પુરુષોત્તમ ગુરુજી (માસ્તર) તરફ છુંછું સ્લેટની પ્રસાદી

ફેંકી કાયમને માટે શાળા છોડી દીધી હતી.

શાળામાં તેમનું સ્થાન મોખરે કેમ નથી ? આ વિચારથી તેમણે શાળાને વંદના કરી હતી. દરેક કાર્યમાં તે મોખરે હતા. આ ઉન્નતગામી સ્વભાવને જ ભવિષ્યમાં તેમને ઈશ્વરના માર્ગમાં પણ ઉન્નત બનાવવાનો રાહ બનાવ્યો.

નાનપણાથી જ જગત અને તેમનો માર્ગ જુદો હતો. જગત મોજશોખ, સ્વાર્થ, મોહએવા દુન્યાની શોખ તરફ ભમતુ ત્યારે આ યોગનિષ્ઠ આત્માને સંસાર અને સંસારીજનો પ્રતિ વિતરાગ હતો.

બધા જ લોકો તેમને ઘેલો, અણસમજુ, રખું, તોષાની, આળસુ, એવા વિશેષણોથી નવાજતા હતા પણ આ કક્ષાએ સામાન્ય માનવીની નથી પણ યોગબ્રદ્ધ આત્માની છે તેની ક્યાં જગતને ખબર હતી ?

* બાલ્યકાળથી જ શરીરના કષ્ટને ગાણતા ન હતા.

એક વાર તેમને પગે જાનવાનું દર્દ થચેલું, તે દર્દ ઉપર લાલચોળ ગરમ કરેલો લોખંડનો સળિયો ચોંપી દામ આપવાનો હતો. માતા બાનજુબા પુરુષોત્તમને ઝાલી રાખવા, પાંચ-સાત બહેનોને ફળિયામાંથી બોલાવી લાવ્યા. પરંતુ તેમને એમ લાગ્યુ કે મારા જ હાથેથી મારા પુત્રના પગે આ સળિયો કેમ ચોંપુા? એટલે શ્રી પુરુષોત્તમ બોલ્યા આ બધું શું છે ? ત્યારે બાનજુબા બધી વાત વિગતે કરી.

ત્યારે શ્રી પુરુષોત્તમ કહે કે લાવો- હું જ સળિયો ખોસી દઉં. પછી તો શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાન પોતાના હાથવડે જ એ અંગારો વરસતા ઘકઘકતા સળિયાને દર્દવાળા ભાગમાં ખોસી દીધું. બાનજુબા તો ટગર ટગર જોઈ રહ્યાં આમ બાલ્યકાળથી જ શ્રી પુરુષોત્તમને દુઃખ દર્દની પીડાની સ્થેજ પણ પીડા હતી જ નહિ.

- બાળપણથી જ શ્રી પુરુષોત્તમને દરેક બાબતમાં મોટા થવાની મહત્વકાંક્ષાનો તીવ્ર વેગ હતો. રમત-ગમતમાં ગેડી દડો રમવામાં પહેલો નંબર કેવી રીતે પાડવો એવો વેગ હંમેશા અભના મનમાં રમ્યા જ કરતો.

- એક વાર ગેડી દડો રમતા તેમાં ગેડો તેમની આંખના ખૂણા ઉપર વાગી તો પણ રમત છોડી નહીં. કારણ કે નંબર પાછળ જાય અને હારી ગયા એમ કહેવાચ. આમ બાળપણથી જ શરીરની દરકાર રાખતા નહોતા.

* બાળપણથી જ દૂરદર્શનની સ્થિતિ હતી

બાળપણમાં જ શ્રી પુરુષોત્તમ નિરાવરણ દર્શિ ધરાવતા હતા એક વાર તેમના મોસાળ સંદેશર ગયેલા. ત્યાં નાનપણથી જ લુગાડાનો ઘોંધો કરી માથે ઓઢીને, આંખો મીંચીને બેસી રહેતા એક વાર અચાનક જ તેઓ કહેકે, મામા ઓ મામા આજે આપણા જેતરના છેડેથી આંબલી નીચેથી કોઈ ચોર ચાર વાઢે છે જોવું હોય તો જાવ. પછી મામા ત્યાં જઈને જુઝે તો કોઈક ચાર વાઢતું જ હોય. આમ નાનપણથી જ શ્રી પુરુષોત્તમ દૂરદર્શનની સ્થિતિ ધરાવતા હતા.

- શ્રી પુરુષોત્તમ બાળપણથી જ એવો નિરધાર કરેલો કે શરીરને બરાબર કસીને સાચો પરસેવો નીતારી પછી જ શરીરને પોખરા આપવું. આવો અડગ નિશ્ચય તેઓ કરેલો. તેથી ગામમાં છોટાબાઈ કાળીદાસના ઘરે વાસણ માંજવાનું કામ કરતા હતા.

- શ્રી પુરુષોત્તમ નાનપણથી જ ભક્તિ માર્ગ વળજ્યા તેઓ રાત્રિ દિલ્સ, ભૂખ તરસ, ટાઢ-તડકો, ધાક-ઉંઘ વગેરે સમજતા જ ન હતા. તેઓ જ્યાં ત્યાં પડી રહેતા, સંસારીજનોથી એકલા અદૂલ જ રહેતા.

- તેઓનું મન શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાય તરફ આકર્ષયું. તે એક સાધુએ શ્રી પુરુષોત્તમને પાસે રાખી ભણતા શીખવાડ્યું. વિધાત્યાસ શરૂ કરાવ્યો તેથી ધર્મના પુસ્તકો લખવાનું શરૂ કર્યું. એક વચનામૃત

લખવાના ક૦ રૂપિયા તે વખતે મળતા. તેમાંથી પેટ પોખરા ચાલુ કર્યું.

પરંતુ એક વાર એમ થયું કે શાસ્ત્ર લખતાં લહિયાનું કલ્યાણ થતું નથી. કારણ કે અસ્તર ઉકલે નહિ તો વાંચનારનું મન બળે તો તે પાપ લાગે. તેથી લખવાનું બંધ કર્યું. પરંતુ અભ્યાસી જીવન વડે તેઓનામાં અપૂર્વ જ્ઞાનશક્તિનો જ્ઞાનશીલવડો પ્રગટ થયો. તેથી પોતાના જ્ઞાન વડે ફરી ધર્મના પુસ્તકો લખવાનું શરૂ કર્યું. જેમાં વચનામૃત, શિક્ષાપત્રી વગેરેની પ્રતો લખવા માંડ્યા. તેથી બધા જ શાસ્ત્રોનો સાર તેમનામાં પેઠો.

આ લોક પરલોકમાં ભગવાન ભજવાથી જ સુખ થશે એમ ચોક્કસ છસ્યું. અને શાસ્ત્રોના શબ્દો મનમાં ઉત્તરવા લાગ્યા. તેથી શાસ્ત્રમાં બતાવ્યા પ્રમાણે પોતાના લક્ષણો મેળવવા માંડ્યા. અને ગામના ચરામાં જઈ શાસ્ત્રમાંથી સમજ્યા પ્રમાણે પોતાનું વર્તન કરવા પુરુષપ્રયત્ન કરવાની શરૂઆત કરી.

- તેઓ સુધારીયાવાળે જેતરે જઈ દ્યાન કરતા અને કાચા લોટના ગોળા ખાતા તેઓ એમ માનતા કે ઉંઘ આવે નહિ અને ખાવાનું પણ ઓછું જોઈએ. કારણ કે ઉંઘ એ વિધાર્થીજીવનમાં ત્યાગની વસ્તુ છે. એટલે જોરાક પણ કાચો રાખી વિધા પાછળ કેટલી ઉગ્ર તપશ્ચર્યા કરી હતી.

આમ વધતી જતી અભ્યાસ વૃત્તિ અને સંસાર તરફથી વિરક્ત પામતી મનોદશાને નિહાળી, તેમના માતા-પિતાએ વિચાર કર્યો કે હવે શ્રી પુરુષોત્તમને પરણાવી દેવા જોઈએ. જેથી તેમનું મન સંસારમાં રહે અને એ ત્યાગી બનતાં અટકી જાય. તેથી વીરસદના રૂપબાઈ સાથે તેમના લજન કરાવી દીઘાં. પરંતુ ગૃહસ્થજીવનમાં પણ સંન્યાસાશ્રમનું દર્શન થયું હતું. છતાંથે ગૃહસ્થી બન્યા પછી કાંઈ અવ્યવહારું ઓછું બનાય છે. તેથી બપોરે એક ટંક જ ઘરે જમવા આવતા.

રાત્રે ઘરે આવતા જ ન હતા.

-શ્રી પુરુષોત્તમ વડોદરા ગયા મિલમાં નોકરી કરી. તે બીજા કારીગરો કરતાં ડબલ કામ કરતા હતા. જે પૈસા આવે તે ભગવાન અને ભક્તો માટે ખર્ચ કરતા પછી બેલેન્સ ઓછું થાય તો ફરી નોકરી કરવા જતા અને હંમેશા ઈશ્વરસ્મરણ અને ચિંતન કર્યા કરતા હતા.

-શ્રી પુરુષોત્તમ જેને મળતા તેની સાથે ધાર્મિક ચર્ચા કરતા. અને સંતના ભગવાનના કે આધ્યાત્મિક જ્ઞાનના સુંદર જવાબ આપતા હતા

- શ્રી વચનામૃત સો(૧૦૦) વાર વાંચો તો મહારાજશ્રી સ્વયં પ્રત્યક્ષ દર્શન દેવા પદારે એવો ભગવાનનો વર છે.

-શ્રી પુરુષોત્તમને જ્ઞાનપ્રભા પ્રગટી અને સાચા ગુરુની શોધ માટે સંતત તલસાટ ઉભો થથો હતો.

- સૌ પ્રથમ શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામીના શિષ્ય શ્રી નિર્ગુણાસ સ્વામી પાસે શ્રી પુરુષોત્તમ ગયા અને શિષ્ય બનવાની ઈચ્છા જણાવી. શ્રી પુરુષોત્તમ કઠિન તપક્ષચર્ચા અને સાચા શિષ્ય તરીકેની કસોટી પૂર્ણ કરી. કહેવાય છે કે સ્વામી નિર્ગુણાસ ચોવીસ કલાકમાં ફક્ત એક કલાક ઉંઘતા. જમવામાં ફક્ત અકધો રોટલો લેતા અને રાત-દિવસ ભજન-કીર્તન કરતા. પરંતુ ઈશ્વરદર્શન કરાવે તેવા હતા નહિ. તેથી શ્રી પુરુષોત્તમ બીજા ગુરુની શોધમાં નીકળ્યા.

એક વાર શ્રી પુરુષોત્તમે નિર્ગુણાસને પૂછ્યું કે, સ્વામી તમે ભજનના સુખે જ સુખી છો પણ મારે તો દ્વારા દ્વારા દ્વારા, દર્મના પુત્રનું

જે થકી સર્વ સંતાપ નાસે
કોઈ રવિ ચંદ્રની કાંતિ ઝાંખી કરે

એવા તારા ઉર વિશે નાથભાસે
આ પ્રમાણેની મારી ઈચ્છા છે, તેથી હું બીજા

સાચા ગુરુની શોધ માટે જાઉં છું. એમ કહી ત્યાંથી ચાલી નીકળ્યા હતા.

-આત્માની અંદર ભગવાનને જોવા એ વિરલ અને અગત્યની વાત છે.

-શ્રી પુરુષોત્તમ ગુરુ કલ્યાણ સંગના સમાગમમાં રહ્યાં ત્યાં પણ પહેલા જેવું જ થયું. તે ત્યાંથી પણ નીકળીને ગયા. પૈસા ખૂટ્યા તે ફરી વડોદરા ગયા મીલમાં નોકરી કરવા લાગ્યા.

જ્યારે શ્રી પુરુષોત્તમ વડોદરા ગયા ત્યારે શ્રી મહાપુરુષદાસજીનો પરિચય થયો. શ્રી મહાપુરુષદાસ ઠાસરાના સાધુ વિજ્ઞાનદાસજીના મંડળના સાધુ પુરુષ હતા. તેઓ મનુષ્યના હૃદયના પરિક્ષક હતા. તેમજ સાચા મુમુક્ષુ ભક્તના હૃદયને ઓળખનારા હતા. તેથી શ્રી પુરુષોત્તમની મુમુક્ષુતાને તરત જ ઓળખી ગયા. પરંતુ વડતાલવાળાએ શ્રી પુરુષોત્તમને શીખવાડેલ કે - “આ નંડીયાનું મોહું ન જોઈશ. પાપ લાગશે તેથી વડતાલના સાધુને શ્રી પુરુષોત્તમ પગે લાગતા પણ પેલા શ્રી મહાપુરુષદાસજી સાધુના મંડળને પગે લાગતા નહિ. નીચી દણિથી બેસે ઉંઠે અને ચાલે કારણ કે બીજા પુરુષ સામુનાવ જોઉં રે સુન બેની..એમ થોડા દિવસ ચાલ્યું.”

એક દિવસે શ્રી મહાપુરુષદાસ શ્રી પુરુષોત્તમનું કાંડું ઝાલ્યુને જેમ છે તેમ જ્ઞાન કરીને સમજાવ્યા બાદ જ કાંડું છોડ્યું અને આવતી કાલે નંડીયાદ આવજે એમ કણ્ણું હતું.

બીજા દિવસે શ્રી પુરુષોત્તમ ઘેર આવ્યા અને માતા બાનજીબાને કહ્યું - મા મને નોકરી મળી છે પણ એક માસનું સીધુ.આપ. પછી મા એ કોદરાનો લોટ વગેરે સીધુ આખ્યું તે બાપથી છાનું આપી વિદાય કર્યા।

નંડીયાદમાં શ્રી પુરુષોત્તમ મહાપુરુષદાસનો સમાગમ કર્યો. પછી એક દિવસ પૂછ્યું - ભગવાન પૃથ્વી પર જરૂર વિચરતા હોય છે એમ શ્રીજીનું વચન છે

જ્યારે અનંત જન્મની સંખ્યા પૂરી થશે ત્યારે એકડો કરનાર મળશે. (11)

તે માટે જો હોય તો બતાવો.

-શ્રી મહાપુરુષદાસે શ્રી પુરુષોત્તમની મુમુક્ષતા જોઈને વિચાર્યુંકે - આને જો દેખાડીએ તો ભગવાન ગુજરાતમાં લાવે તેવો છે. આમ વીચારીને શ્રી મહાપુરુષદાસે કહ્યું કે

- આ કામ તો સૌરાષ્ટ્રમાં આવેલા ભાવનગર રાજ્યનું એક મહુવા બંદર ગામ છે. ત્યાં પ્રાગાજુ ભગત રહે છે. તે જ કરશે. માટે તુ ત્યાં જ્જે પછી મહુવાની એંધાણી આપી અને એફ્રેસ લખી આપ્યું.

- તે પુરુષોત્તમ તો ત્યાંથી જ એક ઝોળી, ત્રણ ખીલ્લા, એક તાવડી અને દોરી તથા લોટો લઈને ઈ.સ. ૧૯૩૯ માં પ્રાગાજુ ભગવાનનું રટણ કરતા કરતાં મહુવા જવા ચાલી નીકળ્યા.

- તે ઇલેક્ટ્રીકના તારની લાઇને લાઇને ચાલે. તે દિવસના ૩૦ ગાઉ અને રાત્રિના ૩૦ ગાઉ ચાલતા.

-ચાલતા ચાલતા વિચાર કરતા કે ગુરુજુ મળી જાય તો એક સમય જ ૧૦૦૦ હજાર પ્રશ્નો પૂછ્યા. આમ પ્રશ્નોની ચાદી બનાવી રાખી હતી.

એટલાંાં ને રસ્તા આવ્યા. શ્રી પુરુષોત્તમ મુંજાયા પછી નીચે બેસી ગુરુજુની ધૂન કરવા લાગ્યા તે ગદ્દગદ્દ કંઠે અડધો કલાક ધૂન કરી

વારે આવોરે, વારે આવોરે,

મારા ચિત્તાના ચોર, મારા મનાના મોર...

દોડી આવોરે, દોડી આવોરે...

મહુવાવાળા રે, મહુવાવાળા રે,

મારા ચિત્તાના ચોર, મારા મનાના મોર...

આવી રીતે ધૂન કરતામાં તો એક રસ્તા બાજુ ગુરુજુનો દિવ્ય હાથદેખાયો અને આ રસ્તો, આ રસ્તો એમ આકાશવાણી થઈ. શ્રી પુરુષોત્તમ તે રસ્તા તરફ આગળ ચાલવા લાગ્યા.

રસ્તામાં એક વૃદ્ધ સામે ભજ્યા - તે શ્રી

પુરુષોત્તમ પુછ્યું ગુરુ માગજીનું ઘર કર્યાં છે? ત્યારે તે વૃદ્ધ પુરુષે કહ્યું કે હું પ્રાગો હૈ - તે વૃદ્ધના શબ્દો સાંભળતા જ પુરુષોત્તમના મનમાં શાંતિ થઈ ગઈ. જે રસ્તા વર્ચે હાથ જોયેલો તે જ હાથજોઈ પ્રશ્ન પૂછ્યવાનું ભુલી ગયા. હુદય આનંદિત થઈ ગયું.

* શ્રી પુરુષોત્તમ ૧૭ વર્ષની ઉંમરે સાચા ગુરુ કહેતા પ્રાગાજુ મહારાજની શોધ કરી હતી.

આ રીતે સંવત ૧૯૩૯ માં શ્રી પુરુષોત્તમ શ્રી પ્રાગાજુ મહારાજની પ્રથમ મુલાકાત થઈ. શ્રી પુરુષોત્તમ થોડા દિવસ ત્યાં રોકાયા. પ્રાગાજુ મહારાજ દરજીનો ધંધો કરતા હતા. તે જ્યાં ગુરુ સિવવા જાય ત્યાં શ્રી પુરુષોત્તમ જોકે જ જતા. ગુરુજીનો સિવતા સિવતા ઊંઘું ધાલીને બોલ્યા જ કરે... તે મનમાં સંકલ્પ ઉપર વાત કરે.

શ્રી પુરુષોત્તમને સંકલ્પ થયો જે, આપણે તો ભગવાન જોઈએ. તે સંકલ્પ ઉપર ઉત્તર કરે... કુણાસાનો પણ ખપ પડે તે ઘર માંડીને બેઠા તે બધુ જ જોઈએ. વળી કોઈ વખત કહે કે - કુંવારી વૃત્તિ રહે તો જ ભગવાન વરે તેથી શ્રી પુરુષોત્તમ કોઈની સામુ જોતા જ ન હતા.

શ્રી પુરુષોત્તમ એક મેલી ચાદર ઓઢે બીજી માથે બાંધે અને દોરી, લોટો, તાવડી અને ઝોળી ખભે જ રાખતા. જેથી મનની વૃત્તિ બીજે જાય જ નહીં. હંમેશા ગુરુજુના પગની સામે જ દાખિ રાખવી. આ રીતે પ્રાગાજુ મહારાજાં વૃત્તિ પરોવી.

આ રીતે કોઈ વાર ગુરુજુ કાઢી મૂકે તે ઘેર જતા. ફરી આવતા તે વઢે ને. દર્શન અને મૂર્તિનું સુખ લઈ જતા હતા.

* મંદિર બાંધવાના કામકાજવાળા પ્રસંગનું નીર્ણયા કરતાં કહ્યું હતું કે - પ્રાગાજુ મહારાજ શ્રી પુરુષોત્તમનું માથું ખોળામાં લઈને કહ્યું હતું કે - ઉઠ પસા ઉઠ તને

(12) સમેયો આવ્યો કયારે તો જયારે હૈયામાં મન બેસી જાય ત્યારે.

નહિએ આપું તો કોને આપીશ ?

* શ્રી પુરુષોત્તમ શ્રી પ્રાગજુ મહારાજનું છાપરું એવું સંચારી આપેલું તે એકેય ચૂંપો કે ફોરું પડે નહીં. આથી પ્રસન્ન થઈને ગુરુજુ એ શ્રી પુરુષોત્તમને કહ્યું કે “તે મારું ઘર સંચાર્ય હવે મારે તારું ઘર સંચારું પડશે.”

* ચાણસદમાં પ્રાગજુ મહારાજ ગયા હતા. ત્યાં શ્રી પુરુષોત્તમ પણ ગચેલા તે કોઇકિ કહ્યું - ગુરુજુ ! બાદરણાવાળો પસલો આવ્યો એટલે ગુરુજુ હાથમાં ઢેખારો લઈ બોલ્યા જે - મારો, મારો પેલો મને લૂંટવા આવ્યો છે એમ કહી ઢેખારો ડેંક્યો. એ ઢેખારો કાન આગળ થઈને જવાથી શ્રી પુરુષોત્તમને શાંતિ થઈ ગઈ.

ચાણસદના મુખી વિશ્વવૈધનાથી કહ્યું કે - આટલા બધા અમે છીએ તે એ શું તમારું લુંટી લેવાનો છે? એમ કહી ગામબાળા ગુરુજુને ઠપકો આપ્યો.

પછી ગુરુજુ કહે જાઓ ત્યારે એને જમાડો. તો શ્રી પુરુષોત્તમ તો શાક લાવતા પહેલા લાડવો ખાઈ ગયા, ભાત લાવતા પહેલા તો દાળ પી ગયા આમ ઘરધારી ઘરમાં ગયા તે પહેલા તો જમીને સભામાં જઈને બેસી ગયા.

વિશ્વનાથજીએ કહ્યું ગુરુજુ આ તો માર ખાય એવો જ છે, તે આને ખાતાં પણ આવડતું નથી. આ ગાંડીયો જ છે પછી ગુરુજુ કહ્યું કે એને પુછો તો ખરા કે એકેમ એમ કર્યું.

ત્યારે શ્રી પુરુષોત્તમે કહ્યું કે ખાતાં જેટલી વાર લાગે એટલી વાર દર્શનમાં ખામી પડે. તેથી તે પહેલા પહેલાં ખાઈ લીધું એમ છાનું રહીને કહ્યું.

ત્યારે શ્રી પ્રાગજુ મહારાજે કહ્યું હતું કે - હું જેમ શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામી પછવાડે મંડચો હતો તેમ આ બાદરણાવાળો પસલો મારી પછવાડે મંડચો છે. આવાં પ્રસન્નતાનાં ઘણા બધા વચ્ચનો કહ્યા હતા.

* નિકિયાદમાં પ્રાગજુ મહારાજ પદ્ધાર્ય હતા. તે દર્શનનો ઘણો બધા વિરહ થવાથી શ્રી પુરુષોત્તમ છેટેથી ફૂદકો મારી ગુરુજુને બાથભરી તે ગુરુજુ રાડ પાડી - ઓ બાપ રે, મુકાવો, મારી નાખ્યો મને, બધા છોડાવવા ગયા ત્યારે પ્રાગજુ મહારાજે કહ્યું કે “બાળ્યો છે તો મને બાળ્યો છે તે તમારા બાપનું શું જાય છે ? એમ છોડાવવાવાળાને ઠપકો આપ્યો હતો.”

વિરહની વેદના મટી એટલે શ્રી પુરુષોત્તમ તો છેટે જઈને બેઠા એકતાર મટકા રહિત દર્શન કરવા લાગ્યા. સભા પુરી થતાં દાદરેથી ઉત્તરતા નિકિયાદના ઝયેરભાઈ જેશંગભાઈને ગુરુજુ પ્રાગજુ મહારાજે કહ્યું હતું કે “આ પરસોત્તમ તો મારા હૈયાનો હાર છે, તે મને ઘણો જ વહાતો છે” આવી રીતે ઘણા રાજુપાના વચ્ચનો કહ્યા હતા.

* પ્રાગજુ મહારાજ સાધુઓની પજવણીથી કોઈ શિષ્યને પોતાને ઘેર રાખતા જ ન હતા. તેથી શ્રી પુરુષોત્તમ વિચાર કર્યો કે ગુરુને ઘડીએ ઘડીએ હેરાન કરવા સારુ નહીં. તે ગામમાં રહે. ગુરુજુ કોઈ વાર નહાવા જાય ત્યારે ઓથે બેસી રહે, અને દર્શન કરે, ઝાડે ફરવા જાય તોચ ઓથે રહીને દર્શન કરે કે કોઈ પખત ગુરુજુ જાણી જાય અને કહે પણ ખરા કોઈ છે? ત્યારે શ્રી પુરુષોત્તમ કહે, હું પસો...ત્યારે ગુરુજુ કહે આવ...આવ...ત્યાર પછી ગુરુજુ પાસે જતા અને દર્શનનું સુખ મેળવતા.

* ગુરુજુના દર્શન કર્યા વગર શ્રી પુરુષોત્તમને શાંતિ વળતી ન હતી તેથી ગુરુજુના જ દર્શન થાય તે દ્યેય સિંહ કરવા માટે ત્યાં કોઈ શોઠ-શોઠાણીના ઘેર નોકર તરીકે રહ્યાં. શોઠ તેની ઓળખાણ માંગી, તો શ્રી પુરુષોત્તમ કહે, દિવસે ઘરમાં કામ કરીશ ને રાત્રે ઓટલે સૂઈ રહીશ. ત્યારે શોઠ કહે કે, કેટલો પગાર લઈશ ? તેના જવાબમાં શ્રી પુરુષોત્તમે કહ્યું કે, કામ જોઈને પગાર

આ લોકનું તો જે સમે જે બને તે ખરું, એમ ને એમ ઠેલવું.

આપજો.

તેથી શેઠ-શેઠાણી શ્રી પુરુષોત્તમને નોકર રાખવાની હા પાડી. તેથી શ્રી પુરુષોત્તમ શેઠાણીને ત્યાં બધું જ કામ કરતા અને બદલામાં બે ટંક જમતા. અને રાત્રે ઓટલા ઉપર બહાર સૂઈ રહેતા. પછી તો ગાયો, બેંસોનું કામ, પાણી પાવાનું કામ, ચારો નાખવાનું કામ, ગાયો દોહવાનું કામ કરતાં, નાના છોકરાને રાખવાને હિંચોળવા, પૂંઠો ધોવા સુદ્ધાંના કામ કરતા. કારણ કે આ શેઠાણીના ઘર આગળ થઈને જ ગુરુશ્રી પ્રાગાજુ મહારાજને જવા-આવવાનો રસ્તો હતો. તેથી છાનાં-માનાં દર્શન થઈ જાય. એટલે જ શેઠાણીને ત્યાં બધું જ કામ કરતા. શ્રી પુરુષોત્તમને ઉંઘ કે આળસ હતાં જ નાહિ. તેથી આખી રાત્રિ ભજન ગાતાં ગાતાં ગુરુજીનું સ્નાન કરતાં. ગુરુશ્રી પ્રાગાજુ મહારાજ વહેલી સવારે દરિયે નાવા જાય ત્યારે ઓટલે ઊભા રહીને કાં તો છાનાં-માનાં સંતાઈને ગુરુજીના દર્શન કરી લેતાં. અને તે મૂર્તિનું અખંડ ચિંતવન કરતાં.

એક દિવસ તો ગુરુના વિરહમાં શ્રી પુરુષોત્તમને અશ્રુધારા વહેવા લાગી તેથી ગદ્દ ગદ્દ કંઠે તેઓ ગાવા લાગ્યા.

આવો અલબેલા હો....મારે મંદિરિયે...

ભક્તોના ભોગી હો...મારે મંદિરિયે...

સંતના સખા હો...મારે મંદિરિયે...

ભાવના ભુખ્યા હો...મારે મંદિરિયે...

પ્રેમના તરસ્યા હો...મારે મંદિરિયે...

આવી રીતે જેવો વિરહ શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજને થથો તેવો જ શ્રી પ્રાગાજુ મહારાજને થથો. અને પોતાને મુકામે રહ્યા રહ્યા જ અશ્રુધારા સાથે ગદ્દ ગદ્દ કંઠે થઈને શ્રી પ્રાગાજુ મહારાજ વિલાપ કરવા લાગ્યા.

એક દિવસ શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજ તેમના ગુરુશ્રી પ્રાગાજુ મહારાજને પ્રશ્ન પૂછે છે કે, ગુરુજી ઈશ્વર કોને મળે ? ત્યારે ગુરુશ્રી પ્રાગાજુ મહારાજે કહ્યું કે, જેમ કુંવારી છોડીને વરની પસંદગી થાય તેમ જેનામાં કુંવારીવૃત્તિ હોય છે તેને જ ઈશ્વર મળે છે. આવી રીતે વ્યવહારું દખાંત આપીને ગુરુજી જ્ઞાન આપતા. પરંતુ તે વખતે શ્રી પ્રાગાજુ મહારાજ પાસે રહેવું એ નાનીસુની વાત નહોતી. કઠીન પરિક્ષા આપવી પડતી હતી. પરંતુ શ્રી પુરુષોત્તમને તો ગુરુ પ્રત્યેની પ્રબળ ભાવના તથા અચળ નિષ્ઠા હોવાથી તે ગુરુ પાછળ જ પડી ગયા હતા. ગુરુ અપમાન કરે, કાઢી મુકે, ગાંડો છે એમ કહે, સામે પણ ન જુએ તેમ છતાં પણ શ્રી પુરુષોત્તમને તો ગુરુના દર્શન કર્યા વગર શાંતિ રહેતી ન હતી. આથી જ શ્રી પુરુષોત્તમે શેઠાણીને ત્યાં નોકર રહીને ઘરનું તમામ કામ કરવાનું માથે લીધું હતું. એટલે શ્રી પ્રાગાજુ મહારાજ પણ જાણતા હતા કે, સાચો શિષ્ય આત્મજ્ઞાનનો અધિકારી તો આ પુરુષોત્તમ જ છે.

* એક વાર વિજાનદાસજીને પ્રાગાજુ મહારાજે કહ્યું હતું - તમારામાં પ્રભુ પદ્ધારે તો ! તેમણે ના ભણી. તેમાં પ્રાગાજુ મહારાજને કોધ આવ્યો તે સમુદ્રમાં પડીને મરી જ જાઉં એમ કહીને નાચા. કોઈ ઝાલવા જાય તેને ધોકા મારે, પણ પ્રાગાજુ મહારાજ સમુદ્રમાં પડવા માટે તૈયાર થયા. દોડતા દોડતા રસ્તામાં ખાંપો વાખ્યો તે નીચે પડી ગયા. પ્રાગાજુ મહારાજનો કોધ-ઓછો થઈ ગયો. પણ મોટેથી બોલ્યા જે ગુજરાતમાં મુસ્કુલુઓની ઠઠ ભરી છે, ચરોતરના મોટા ભાખ્ય છે. મારે ત્યાં આવવું છે. હવે કયાં સુધી ખમીશું ? સત્સંગી થઈએ કે કુસંગી થઈએ માથે છેડો નાંખી અલગપણે જેલીશ. ગૃહસ્થાત્રમભૂતાં બાઈ-ભાઈનું સાકેટમ કલ્યાણ કરવું છે, હવે આખા ભગવાન થાવું છે. હવે આ સાધવાઓમાં પેશ નહિ જાય. આમ માર્મિક વચ્ચનો બોલ્યા હતા.

(14) આગળ-પાછળ વિચાર કર કર ના કરવા. કારણકે, વિચારેલું રહેતું નથી.

પછી શોણાણીને ત્યાંથી ખોળ લેવા જતાં ભહુવાના ચોરા પચ્યે પ્રાગજી મહારાજ શ્રી પુરુષોત્તમને બેટી પડ્યા અને કદ્યું કે - હે પસલા હું તારા પર ઘણો જ પ્રસન્ન થયો છું. મારી સારું તું આવું નીચું કામ કરીશ નહિ. તુ હવે ઘેર જા. મારું સર્વસ્વ તને આજથી સૌંપુછું. માટે ઘેર જઈને તું ઐશ્વર્ય સત્તા ચલાવ. આમ કહી શ્રી પ્રાગજી મહારાજે શ્રી પુરુષોત્તમને રજા આપી હતી.

બીજા દિવસે શ્રી પુરુષોત્તમ શોઠ શોણાણીની રજા લઈને ભાદરણ જવા નીકળ્યા તે ભાદરણ જઈને રહ્યાં.

* સંવત ૧૯૪૮ ના ચાતુર્ભાસમાં ગઢકામાં ચઙ્ગ કરાવવામાં આવ્યો હતો. શ્રી વિહારીલાલજી મહારાજે આ ચઙ્ગામાં ટેશ-ટેશના હરિભક્તોને તેડાવ્યા હતા. કોણારીએ પહેરો મુક્યો હતો. કેમ કે જો ગુરુ પ્રાગજી કોઈકને બોધ કહેશે તો બધા તેમની તરફ જેંચાઈ જશે અને આપણી પાસે કોઈ રહે નહીં. આથી ગુરુજી પર પહેરો રખાવ્યો હતો. આ ચઙ્ગામાં પાંચ લાખનો જનસમૃદ્ધાય હતો. ચઙ્ગામાં પાંચ લાખ રૂપિયાનો ખર્ચ કરવાનો હતો.

“પરણો કોક ને ખર્ચ કરે કોક” આમ પ્રાગજી મહારાજે મર્મમાં બોલતા હતા. પ્રાગજી મહારાજ જ્યાં જાય ત્યાં શ્રી પુરુષોત્તમ ગુરુજીની પગની પાની જોઈ રહેતા. સભામાં છેલ્લા બેસતા આડી અવળી દસ્તિ કરતા જ નહીં.

ચઙ્ગાની પૂર્ણાહૃતી થઈ તે અભિનમાંથી ભગવાનની મૂર્તિ નીકળી શ્રી પુરુષોત્તમાં સમાઈ ગઈ. પછી ગુરુ પ્રાગજી કહે ભાદરણવાળા પુરુષોત્તમ સાથે પૂરણ સગપણ થઈ ગયું.

આમ ૧૩ વર્ષ સતત સમાગમ કરીને ગુરુની પ્રસન્નતા મેળવી લીધી. પ્રાગજી મહારાજ કદ્યું કે - હવે

તારે કાંઈ કમી નથી. અજમાવજે...આમ ગુરુજીની પ્રસન્નતા થઈ. સંવત ૧૯૪૮ માં પ્રથમથીજ મુકામે જઈ. ઐશ્વર્ય તથા સમાધિ પ્રકરણ ચાલુ કર્યું હતું.

* સૌ પ્રથમ શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાન પીજમાં ઉમેદબાધને ખેતરમાં દિવ્ય સ્વરૂપે દર્શન આપ્યા હતા.

* મૂળજીભાઈને ત્યાં વધુ દિવેલ આપવાની ના પાડેલી તે એક કોળિયા ઢ્ણારા આખી રાત અજવાણું રાખી ભજન કરાવ્યું હતું. અને સવારે કોડિયું ભરેલું હતું આમ દિવ્ય પ્રસંગ બનાવ્યો. એક ચાદર મંગાવી ચાર ફાળીયા કરી એક કોળિયામાં ચાર દિવા કર્યા તે દિવાની જ્યોત અખંડ જલતી રાખી. ત્યારે મૂળજીભાપાના ધરવાળાએ ખરા ભગવાન છે એમ દઢ નિશ્ચય કર્યો હતો.

* એક બ્રાહ્મણાની પતની કોગળીયાના રોગથી મરી ગઈ. તે બ્રાહ્મણા કરગારી હાથજોડીને મહારાજશ્રીને લેરીને જીવતી કરવા આજુજુ કરી. શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજ બાઈના મૃત શરીર પર હાથફેરબ્યો અને બ્રાહ્મણાની પતની જીવતી થઈ સૌને આનંદ થયો.

* જે મંદિરમાં રોકાચા હતા તે મંદિરના મહંતને અખંડ શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજની જ મૂર્તિ દેખાતી હતી તે પગમાં પડી માઝી માગી તો તેને સારુ કરી દીધું હતું.

* નકિયાદના ડવેરભાઈને કદ્યું હતું કે - મારી સાથે પીજમાં ભજનમાં આવો તો તમારું દુઃખ છે તે ફક્ત પાંચ જ માળામાં મટાડી દઉં. એમ ડવેરભાઈને રોગ મુક્ત કર્યા હતા.

* આવા સમયે વિરસદમાં રૂપબાના કૂઝે લાલજીનો જન્મ થયો હતો. મૂળ નામ- મંગળભાઈ રાખવામાં આવ્યું હતું. પછી મુની નારાયણ નામ પડ્યું હતું. તે બધા હરિભગતોએ ગાડાં ભરી ભરીને વિરસદ મોસાળમાં સીયાણાં મોકલાવ્યા હતા.

* પરિસ્થિતિ બદલાઈ જવાથી ભાદરણવાળા

જુવાભાઈ પ્રાગજુ મહારાજને ભળવા ગયા હતા. તે જુવાભાઈને પ્રાગજુ મહારાજે કહું હતું કે - “તારો છોકરો બધુજ લુટી ગયો છે તે હર ગયુને બ્રહ્મ રહ્યું.”

આવા બધા ઐશ્વર્ય - ચમલકારો શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાને પીજમાં બતાવ્યા હતા. બધે વાતો ખૂલે ફેલાવા. લાગી તેથી આચાર્યશ્રી વિહારીલાલજી મહારાજે શ્રી પ્રાગજુ મહારાજને ફીર્યાદ કરી કે તમારો શિષ્ય ભાદરણવાળો શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાન થઈને પૂજાય છે. તેને કહો કે હવે પીજથી ઘરે જાય. આવું જ કરશે તો કોઈ મૂર્તિઓમાં માનશે નહીં. અને અમારો આ સંપ્રદાય પડી જશે તેથી શ્રી પ્રાગજુ મહારાજે પત્ર દ્વારા શ્રી પુરુષોત્તમને જણાવ્યું.

શ્રી પ્રાગજુ મહારાજે પત્રમાં લખ્યું હતું કે - બાપે જાણ્યુ કે છોકરો હવે પેઢી ચલાવશે. તે બાપ ના હોય ત્યારે ચલાવજો. નહીં તો તમારા બાપનું નામ પડે. હમણાં બધા જ હથિયાર હેઠાં મુકો પછી ચલાવજો. આમ ગુરુની આજાને શિરોધાર્ય રાખી ઐશ્વર્ય ચમલકાર બંધ કર્યા અને ભાદરણ આવ્યા.

પીજથી નીકળી ભાદરણ પોતાના ગામ ગયા. ત્યાં કર્મવાદી બન્યા દૂધ વેચવાનું શરૂ કર્યું. તે પોતે અઢી પૈસે દૂધ લાવે ન બે પૈસામાં ધેર નેટા દૂધ આપવા જતા. આમ ખોટનો ધંધો કર્યો - તે કસ્ટમર વધી ગયા તે મજૂરો નણ રાખ્યા ને તે જમાનામાં ઇપિયા ચારસોનું ટેવું કર્યું. પરંતુ તેમની સાથે રહેતા લોકોને સુંદર વાર્તા કરતા. તે જ્યાં જાય ત્યાં રાત્રે એક સાથે હાથમાં દીવો રાખતા બીજા હાથમાં વચનામૃત રાખતા અને નવરા પડે ત્યારે વચનામૃતના સુવર્ણ સૂત્રોનું મનન કરતા.

સેશન - ૧૩ :

વક્તા શ્રી દિપેશભાઈ પટેલ, બાકરોલ

તા. ૨૮-૧૨-૨૦૧૪ ને રવિવારે સાંજે પ.૨૫ થી ૭.૦૦ સુધી શ્રી વચનામૃત ગઢક પ્રથમ પ્રકરણનું -

૫૦ કુશાગ્ર બુદ્ધિવાળાનું સ્વામીની વાતોના વિવિધ સંદર્ભો તથા જુદા જુદા આધુનિક દષ્ટાંતો ની રજૂઆત કરીને તેમની આધુનિક ભાખાશૈલીમાં વાંચન અને નીરૂપણ કર્યું હતું.

પ્રારંભમાં દરેક શિબિરાર્થીઓનું દ્વારા કેન્દ્રિત કરીને વાત કરી હતી કે - આ ધરતી ઉપર અનંતકોઈ જીવ છે. શેદજ, અંડજ, ઉદ્ભિજ અને જરાયુજ તે આ બધા જ જીવોને ભગવાને અક્ષરદ્વારામાં લઈ જવા છે, કારણ કે ભગવાનને દરેક જીવનું આત્મંતિક કલ્યાણ કરવું છે.

* વિચાર કરીને મનુષ્ય ગમે તે જગ્યાએ પહોંચી શકે છે.

* બુદ્ધિવાળાને જ વિચાર આવે છે અને ભગવાને મનુષ્યને વિશેષ પ્રકારની બુદ્ધિ આપી છે.

* વચ. કારિયાણીના પ્રથમમાં વાત કરી છે કે - આ જીવ છે તે બુદ્ધિએ કરીને જાણો છે અને બુદ્ધિ સર્વ જ્ઞાનનું કારણ છે ને તે સર્વથી મોટી છે.

* બુદ્ધ મનને વિષે રહી છે, ચિત્તને વિષે રહી છે, અહંકારને વિષે રહી છે. શ્રોત્રને વિષે રહી છે, ચક્ષુ, જિહવા, વાણીને વિષે રહી છે, ગુદાને વિષે રહી છે. આવી રીતે બુદ્ધ નખશિખા પર્યત આ શરીરને વિષે વ્યાપીને રહી છે.

* બુદ્ધિને વિષે જીવ રહ્યો છે. તે જીવ જાણતો નથી પણ બુદ્ધ જણાય છે.

* બુદ્ધિનો ઉપયોગ કરીને જીવને શોધી કાઢવાનો છે એમ વાત કરી હતી.

* આ જીવ કોઈ દિવસ ભગવાનને માર્ગ ચાલ્યો જ નથી એટલે આ બધુનાનું નાનું આપણાને લાગે છે.

* ખાવું, સ્ત્રી અને ઉંઘવું આ નણ વાતમાં ગુરુ કરવા પડતા નથી.

* વચ.ગ.પ્ર. ૪૮ ની વાત કરી કે - જે ભગવાનનો ભક્ત

હોય તેને તો જગતના પદાર્�માં વૃત્તિ રાખવી એ જ કઠણ છે.

* પોતાને જે પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ પ્રગટ ભગવાન મળ્યા છે તે આ મૂર્તિની સામું જોઈ રહેવું એ અંતર્દર્શિ છે.

* નદીઓનો પ્રવાહ સમુદ્ર તરફ ચાલે છે તેમ જીવનો પ્રવાહ વિષયો તરફ ચાલવાનો ઢાળ છે. એમાંથી પાછો વળે તે સાધુ છે.

* કુશાગ્રબુદ્ધિ વાળાને બ્રહ્મની પ્રાપ્તિ થાય છે.

* સત્પુરુષનો પ્રસંગ એ આત્મદર્શનનો શ્રેષ્ઠ ઉપાય છે.

* જે કલ્યાણને અર્થે જતન કરે છે ને તેની બુદ્ધિ થોડી છે તો પણ તે કુશાગ્રબુદ્ધિવાળો છે.

યા નિશા સર્વભૂતાનાં તસ્યાં જાગર્તિ સંચભી ।

યસ્યાં જાગ્રતિ ભૂતાનિ સા નિશા પ્રશ્યતો મુનેઃ ॥

અર્થાત् ભગવાનનું ભજન કરવું. તેમાં તો સર્વ જગતના જીવની બુદ્ધિ રાત્રિની પેઢે અંધકારે ચુક્ત પર્તે છે કહેતાં ભગવાનનું ભજન નથી કરતાં. અને જે જે ભગવાનના ભક્ત છે તે તો ભગવાનના ભજનને વિષે જાગ્રા છે કહેતાં નિરંતર ભગવાનનું ભજન કરતા થકા જ પર્તે છે.

* પોતાના કલ્યાણને અર્થે સાવધાનપણે પર્તે તે જ કુશાગ્રબુદ્ધિવાળા છે અને તે વિના તો સર્વ મૂર્ખ છે.

* સ્વામીની વાત કરતાં કહ્યું કે - આ વાતો તો બ્રહ્મરૂપ કરી મૂકે એવી વાતો છે. જે બાળ ચુવાનને વૃદ્ધ એ ગ્રાને સમ કરી આપે, કંચનને પદ્ધતર સમ કરી આપે તે. આજે આંબો વાવીએ તો કાલે કેરી મળે નહી તે દશવીશ વરસે મળે તેમ સત્તસંગ કરતે કરતે, ધીરે ધીરે બ્રહ્મરૂપ થવાશે. તે ઈન્દ્રિયારામ હોય તે કોઈ પદાર્થ કરીને દબાય પણ આત્મારામ હોય તો કોઈ પદાર્થ કરીને દબાય નહિ.

* રૂપવાન શ્રી, ઝાંજુ દ્રવ્ય અને સારી મેડી એ સત્તસંગીને પણ બંધનરૂપ છે. માટે એ જેવું તેવું સાધારણ મળે તે જ સારું છે.

* આથી કરોડ ગણો સત્તસંગ થાશે. આથી કરોડ ગણા મંદિરો પણ થશે. પરંતુ આ વાતો આ કથા ન મળે ને વ્યવહાર પ્રધાન થઈ જશે માટે સહેજે સહેજે કલ્યાણ કરી લેવું.

અંતમાં અક્ષરાતીત શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવાનની પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ પ્રાપ્તિ અને આ આપણો મનુષ્યદેહ નો સંજોગ તેમાં આપણો આત્મંતિક કલ્યાણ કરવા પુરુષપ્રયત્ન કરી લેવો. કારણ કે આ વાતોથી જ જીવ બ્રહ્મરૂપ થઈ જાય છે. તે વાતોનું સતત અનુસંધાન રાજીને આ પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવાનની પ્રસંજનતા મેળવવા આપણે જેમ છે તેમ ભગવાનની આજ્ઞામાં વતીનિ મનુષ્ય જન્મને સાર્થક કરી લેવો.

સેશન-૧૪ :

વક્તાશ્રી મનહરભાઈ રાઠવા, વડોદરા

તા. ૨૮-૧૨-૨૦૧૪ ને રવિવારે રાત્રે રૂ.૦૦ થી ૧૦.૦૦ સુધી શ્રી વચ્ચનામૃત ગઢા મદ્ય પ્રકરણાનું ડપમું - અખતરડાખાનું તેમની ભાધાશૈલીમાં સુંદર નીરપણ કર્યું હતું.

શરૂઆત કરતાં તેઓશ્રી કહ્યું હતું કે ઘણી વખત આપણે માની લઈએ છીએ કે આ માચાના મુખમાંથી નિકળી ભગવાનને શરણે જ રહીએ. પરંતુ આપણાને વાસના હોવાથી અક્ષરધામ સુધી પહોંચીને પણ આપણે કરીને પાછા પડી જઈએ છીએ.

* આપણા જીવનની મોટામાં મોટી તકલીફ એ છે કે આપણાને જકડી રાખતા જગતને આપણે છોડી શકતા નથી.

* સંસાર આપણી અંદર જ છે, બહાર નથી. જે આપણી

ભગવાનને માયે નાખવું કે ભગવાન કરે તે ખરું.

માગણીઓમાં સંસાર છે. હજુ કંઈક જરૂર છે મને પરિપૂર્ણ કરે, હું અધુરો છું, હું અતૃપ્ત છું, કંઈક એવું મને મળે જે મને પૂર્ણ કરે આવી માંગ છે તે જ સંસાર છે.

* શ્રી પુરુષોત્તમ વિજ્ઞાનામૃતની વાત કરતાં કહ્યું કે - પુરુષપ્રયત્ન કરીને દોષ કાઢવા અહીં આવશે ને મંડી પડશે તેની ઉપર મોટી કૃપા થશે. કારણ કે ભગવાનની કૃપા પુરુષપ્રયત્ન કરવાવાળા પર જ થાય છે.

* સ્વામીની વાત કરતા કહ્યું કે - આપણે બધા સત્તસંગ તો કરીએ છીએ પણ તે ઉપર છલ્લો કરીએ છીએ અને કંઈક ને કંઈક આધારે કરીને કરીએ છીએ. પણ જીવને વિષે ભગવાને પદ્ધરાવતાં આવકંતું નથી. અને સત્પુરુષ પાસેથી એવી ચુક્તિ પણ શીખતા નથી.

* સત્તસંગ તો સર્વે કરે છે પણ કોઈ માન મોટાઈ મેળવવા સારું કરે, કોઈ સારું ખાવાના અર્થે કરે, કોઈને ગુરુ ને ચેલા જોઈએ, કોઈ ગ્રંથો લખવાને વિષે કરે, કોઈ ભાઈબંધાઈ સારું કરે, કોઈ ફૂલવાડી કુવા કરવાને અર્થે કરે આ બધી ભક્તિ ખરી પણ મનગમતી કારણ કે દેછરૂપ થઈને અહંમત્વ સહિત કરાય જે બાબુ દાખિએ કરીને ભગવાનની નવધાભક્તિ કરે પણ પોતાના જીવમાં ભગવાન પદ્ધરાવે તેવી ભક્તિ કરતા નથી. મને ભજતાં તેમનું જીવન પુરુષ કરી દીધું પણ હજુ મને જેમ છે તેમ ઓળખતા જ નથી.

* પોતાના ભક્તજગ્નની ભક્તિને અંગીકાર કરવાને અર્થે પંચવિષયને જે ભોગવે છે તેને જોઈને આ સંસારને વિષે જે અખતરડાદ્યા મનુષ્ય હોય તે પરમેશ્વરને વિશે દોષ દેખાડે છે.

* આ પ્રગાટ ભગવાનને મનુષ્ય જાહીએ એ જ મોટી ખોટ છે.

* આત્મનિષ્ઠા, વૈરાગ્ય અને ભક્તિ આ ત્રણ અવશ્ય જોઈએ.

* ભક્તિ :- ભગવાન જે તેને જોવાની હૃદયમાં વસાવવાની કળા એટલે ભક્તિ

-ભક્તિને સમજવા માટે હૃદયની જરૂર છે બુદ્ધિની નહીં.

- શ્રવણ, સ્મરણ, અર્થન, દાસત્વ, કીર્તન, વંદન, સખા, પાદસેવન, આત્મનિવેદન આ નવ પ્રકારની ભક્તિ છે.

- પ્રેમ લક્ષણા ભક્તિને મહારાજે દસમા પ્રકારની ભક્તિ કહી છે.

-હેતે સહિત મૂર્તિમા ચોંટી જવું એ ભક્તિ નિષ્ઠા.

* આત્મનિષ્ઠા : આત્મનિષ્ઠા એટલે દૈહિક સુખ દુઃખ જુદા છે ને આત્માનું સુખ દુઃખ જુદુ છે ને આત્માનિષ્ઠા વગર સર્વે ડેકાણો દુઃખ છે માટે વિષય સુખ જોડે વેર બંધાય ત્વારે સર્વે ડેકાણો સુખ છે કેમ જે અક્ષરરૂપ માને એટલે સર્વ જગ્યાએ ભગવાન જ છે.

-આત્મા દેહથી જુદી મનાય જાય તો સુખ દુઃખથી આપણે સુખી દુઃખી ન થઈએ.

-પર્વતભાઈનો પુત્ર મૃત્યુ પામ્યો તો પણ કંઈ દુઃખ ન માન્યુ.

-નારાદિપુરના તીતાભગતને ગદેડા ઉપર બેસાડી આખા ગામભાં ફેરલ્યા છતાં પણ શોક ન થયો.

* શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજ સ્વાનુભવની વાત કરી હતી તે વાત કરી. મરીને જ્યાં જ્વાનું છે તે જગ્યા હું જોઈ આવ્યો છું, ને મારા ભક્તો દેખે છે અને હું દેખાંનું છું, કામ પર નામ પડે છે કંઈ છાપખાનાથી નામ પડતું નથી. આ તો મારે કોઈ કહેનાર નથી તે હું મારી મેળે કહું છું. શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે મહત્વ પુરુષ પોતાને મોઢે પોતાના વખાણ ન કરે પણ સમર્થી ન હોય ને કહે તે વખાણ કહેવાય. પણ હોય એવું કહે તે વખાણ ન કહેવાય ઋાઙ્ગું શું કહીએ પ્રભુ વસ્ત્યા એટલે કોઈ વાતની ખામી નથી. (શ્રી પુ. વિ. પાન ૩૧૪)

* ચાર પ્રકારના વૈરાગ્યની વાત કરી જે ૧. સ્મશાન વૈરાગ્ય ૨. કથા વૈરાગ્ય ૩. ક્ષણિક વૈરાગ્ય અને ૪. સમજણાનો વૈરાગ્ય

- કોઈનો અભિન સંસ્કાર કરવા જાય તો મનુષ્યને પોતાનું મૃત્યુ યાદ આવે તે થોડો વૈરાગ્ય આવી જાય. પણ સ્નાન કરી ઘરે જાય તે કુદુંબ પરિવાર ને જુઓ એટલે સ્મશાનનો વૈરાગ્ય ઉકી જાય.

-કથા સત્તસંગમાં જન્મ મરણના દુઃખની અને યમપુરીના દુઃખની વાતો અને ભગવાનના ધામના સુખની વાતો સાંભળે તો વૈરાગ્ય આવે ચાલુ કથામાં તે નક્કિ કરે કે આ સંસાર નાશવંત છે. એક ભગવાન જ સત્ય છે. માટે સંસારની આસક્તિ છોડીને મોક્ષ સુધારી લેવો છે. આ કથામાં વૈરાગ્ય ઉલ્લો થાય પણ ઘરે ગયા પછી ફરી આ બધુ મારું જ છે એમ થતાં વૈરાગ્ય ઉત્તરી જાય.

* ક્ષણિક વૈરાગ્ય મોટા ભાગે પતિ પતિનિના ઋઘડાથી થાય તે ચટકી લાગે ને પછી પાછો ઉત્તરી જાય છે.

* સમજણાનો વૈરાગ્ય :-

ખરેખરા ભક્તના હૃદયમાં સાચો વૈરાગ્ય પ્રગટે ત્યારે જ જગતના વિષયો તેમને ઝેર જેવા લાગે છે.

વૈરાગ્ય જોયં પ્રીતિ : અર્થાત् ભગવાન સિવાય બીજુ વસ્તુઓમાં હેત ન થાય તેને જ વૈરાગ્ય જાણવો.

વૈરાગ્ય મૂર્તિ શ્રી નિર્જુળાનંદ સ્વામીએ સારસિદ્ધિ ગ્રંથમાં વૈરાગ્યની અનિવાર્યતા કરે છે કે

જેણો જેણો વૈરાગ્યઝીપી ઔષધિનું પાન કર્યું છે. તેણો પંચવિષયોનો ત્યાગ કરીને હરિભજનમાં પોતાનું જીવન સમર્પિત કરી દીધું છે. કેટલાક હરિભક્તો અધૂરા લગ્નનો છેલ્લે ફેરો છોડીને ચાત્યા ને સાધુ થયા. તે કર્દું ગામના કલ્યાણાદાસ લગ્નનો ચોથો ફેરો છોડીને સાધુ થયા ચાત્યા અને અદ્ભૂતાનંદ સ્વામી નામ ધારણ કર્યું.

- અદ્ભૂતાનંદ સ્વામીને રાજકુંપરીએ પરણાવાનું કહ્યું અને અદ્યં રાજ્ય આપવા કહ્યું તો પણ રાત્રિએ ઉકીને ભાગી ગયા. આને કહેવાય સમજણાનો વૈરાગ્ય.

-સમજણાનો વૈરાગ્ય અચળ રહે છે તે કોઈ પ્રકારે પણ ચલાયમાન થતો નથી.

* પ્રસંગ :-

કોઈ એક ગામમાં એક કુદુંબ હતું. તે કુદુંબમાં પતિ-પતિનિને દરરોજ ઋઘડા થતા. કોઈ એક દિવસ પેલા ભાઈ કંટાળીને કોઈ એક રાત્રીએ છુપી રીતે કાશી તરફ જવા નીકળી ગયો. ત્યાં જઈ સંન્યાસીના આશ્રમમાં જઈ સંન્યાસી બની ગયો. પરંતુ સમજણાનો વૈરાગ્ય ન હતો તેથી ઘરના છોકરાં, પતની, ઘર બદ્યું યાદ આપવા લાગ્યું. પરંતુ ઘરે જવાની તૈયારી કરી ને પેલો ઋઘડો યાદ આવે તે જવાનું બંધ રાજે.

આમ કરતામાં થોડા વધો વિતી ગયા. પરંતુ હૃદયમાંથી ઘરવાળી ન નીકળી એટલે આશ્રમમાં વિચાર આવે કે હું દરરોજ સારા સારા પકવાન જમું છું પરંતુ મારી પતની અને છોકરાંની શી સ્થિતિ હશે? માટે એક વાર ઘરે જઈને તેમને મળી આવું. તે કાશીથી નીકળ્યો ને પોતાને ગામને ચોરે નેઠો. ઘેર જવાની હિંમત ચાલી નહીં. તે વખતે જ તેની જ પતની પાણી ભરવા કુવા પર નેરું લઇને જતી હતી તે પેલા સંન્યાસીના રૂપમાં પોતાના ઘરવાળાને ઓળખી ગઈ. પછી ઘરે જઈ છોકરાઓને બોલાવવા મોકલ્યો. છોકરો બોલાવીને ઘરે લાવ્યો. રસોઈ બનાવવાની હતી પણ ગરીબ પરિસ્થિતિના કારણે ઘરમાં તેલ-મીહું-મરચું-મસાલો-ધી-વગેરે હતું નહીં એટલે રોટલો અને લીલું મરચું જમવા આપ્યું.

પેલા સંન્યાસી ભાઈ ઘરની પરિસ્થિતિ સમજી ગયા. એટલે પેલી પોતાની ઉઘરાવેલ ઝોળીમાંથી ધી-તેલ, ખાંડ, રવાનો લોટ આપીને કહ્યું “ઢાકોરજુ માટે

ગરમ-ગરમ ભજુયા બનાવો” આ બધુ જોઈને તેની પતની બોલી, હે સંબ્યાસી મહારાજ ! તમારી ઝોળીમાં તો બધુ જ છે. ફક્ત મારી એકની જ ખોટ છે ? આવું બધું સાથે લઈને ફરવા કરતાં ઘેર રહોને ? તે સાંભળી પેલા નાઈ કહે સારું ત્યારે આમ કરીને ભગવા કપડાં ઉતારી નાખ્યા અને પાછો ગૃહસ્થ થઈ ગયો અને તેમની સાથે રહેવા લાગ્યો.

દ્રુકમાં આપણે સમજણાથી સાંસારીક આશક્તિઓને છોડવી. સંસાર વ્યવહારમાં રહીને ભગવાનની આજા પાળીને નિર્વાસનિક થવું. જેથી ભગવાન ખૂબ પ્રસન્ન થશે.

સેશન-૧૫ :

શ્રી વિરસીંગભાઈ રાઠવા, ગાંઠીયા

તા. ૨૮-૧૨-૨૦૧૪ ના રવિવારની રાત્રે ૧૦.૦૦ થી ૧૦.૩૦ સુધી પોતાના સ્વાનુભવની વાત કરતાં તો ગદ ગદ કંઠે, સંપ્રદાયના વડિલો, વક્તાશ્રીઓ, તેમજ દૂરદૂરથી પદારેલ દરેક હરિભક્તોનો આભાર વ્યક્ત કર્યો હતો. આભાર વ્યક્ત કરતાં પ્રગટ ભગવાનની લીલાને તેઓ પ્રત્યક્ષપણે નિહાળીને વ્યક્ત કરતાં ગાંઠીયાધામ વતી ખૂબ હર્ષ અને લાગણીની અભિવ્યક્તિ કરી હતી.

* સ્વરૂપનિષાની વાત કરતાં કહ્યું હતું કે - આ પ્રગટ શ્રી ડાલ્યાભાઈ ભગવાન આપણાને સર્વે અવતારના અવતારી, સર્વે કારણાના કારણા, સર્વ કર્તા-હર્તા જે આપણાને જ મળ્યા છે, અનંત કોઈ બ્રહ્માંડમાં બીજા કોઈને મળ્યા નથી. આ ઘણી બધી મોટી વાત કહેવાચ માટે આપણે શુદ્ધ ઉપાસના રાખી ભગવાનની આજા પાળવી આ સંતોની આજા પાળવી અને રાજુપો મેળવવો.

* શ્રી વિરસીંગભાઈએ કહ્યું હતું કે -સાડા ત્રણ કલ્પ પછી જુવને મનુષ્યનો અવતાર મળે છે. તે અમને તો

ભગવાનનો મહિમા અને આપણા દેહના મહિમાનો વિચાર કરતાં ઘણું બધું આશ્ર્ય થાય છે.

* આપણાને પ્રગટ ભગવાનની ઉપાસના મળી એ જ મોટી વાત છે.

* વ્યસનમુક્તિ અને સત્તસંગ શુદ્ધિને જેમ છે તેમ પાળવું અને બધા જ હરિભક્તોને પળાવવું.

* પોતાના અનુભવમાં ભગવાનને ભજવામાં જે દાખડો કરેલો તે વાત કરતાં કહ્યું

-અમે પહેલા માતાના ભક્ત હતા પરંતુ હવે લાગે છે કે એ માતા દ્વારા આ ભગવાન જ અમારું કામ કરતા હતા.

- આ ભગવાનને ભજતા અમે ભગત છીએ આમ કહી અમારી ઘંટીએ કોઈ લોટ દળાવવા આવતું ન હતું.

-ભગવાનના ભક્ત થતાં જગતના લોકોનો માર પણ ખાદ્યો છે. તેનો સામનો કર્યો છે. જે આજે ખૂબ ગર્વ અને આનંદ થાય છે કે અમારે ત્યાં ભગવાન પદ્ધાર્યા, સંતો પદ્ધાર્યા અને આપો મોટો ઉત્સવ થયો. તે સરેનું કચ્ચાણ થઈ ગયું છે.

સેશન -૧૬ :

વક્તા શ્રી મહેન્દ્રભાઈ પટેલ -બાકરોલ

તા. ૨૮-૧૨-૨૦૧૪ ને રવિવારે રાત્રે ૧૦.૫૦ થી ૧૨.૩૦ સુધી શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાનનું જીવનચરિત તથા શ્રી પુરુષોત્તમ જ્ઞાનામૃતના પ્રસંગોનું નીરૂપણ કર્યું હતું. જેમ કે-ભગવાનના લીલા ચરિત્રો સાંભળવાથી આધિ વ્યાધિ અને ઉપાધિના દુઃખો દુર થાય છે. જે લીલાચરિત્રો સંભારીને દેછ મૂકે તેને ગર્ભવાસ ન થાય (વચ.પ્ર.૪૮)

ભગવાનના લીલાચરિત્ર તેમજ દિવ્ય ચરિત્ર સંભારવાથી ભગવાનનું મહાત્મ્ય અને ભગવાનના ધાર્મની પ્રાપ્તિ થાય છે. આમ દરેક શીલિરાધનિ ભગવાનનું મહાત્મ્ય જેમ છે તેમ સમજાય તે માટે

(૨૦) સત્પુરુષ લક્ષણાથી કલાય જાય પણ અસત્પુરુષ કલાય નહીં.

ભગવાનના દિવ્યચરિત્રોનું વાંચન અને નીરૂપણ કર્યું હતું.

* શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાનના જીવનચરિત્રની વાત કરતાં કહ્યું હતું કે એક વાર વહેલી સવારે શ્રી પુરુષોત્તમ જાગ્યા તે દાતણ કરવા તથા મોહું ઘોવાનું પાણી ન હતું તે પોતાની દાખિમાત્રે કરીને જ ૮૦ હાથળિંડો કૂવો કર્યો હતો.

* ગુરુજી ઐશ્વર્ય પ્રતાપ બતાવવાની ના કહી હતી. તેના ત્રણ વર્ષ બાદ ગુરુજી બિમાર પડ્યા એવા સમાચાર જાણી શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજે અન્ન ખાવાનું થોડી દીધું હતું. શ્રી પુરુષોત્તમે ગુરુજીને પૂછ્યું કે તમે ધામમાં જવાના છો તો અમે કોણી પાછળ જાણું ત્યારે છેલ્લે પ્રાગજી મહારાજે કહ્યું હતું કે - “સૂર્ય ઉગશે તે છાનો નહિ રહે” એમ ગાર્ભિત ઈશારો શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજને કર્યો હતો.

* ઈ.સ. ૧૮૮૭ માં સંવત ૧૯૫૪ ના કારતક સુદ-૧૩ ની સવારે શ્રી પ્રાગજી મહારાજ સ્વતંત્રથક અંતર્દ્યાન થયા હતા.

* પ્રાગજી મહારાજના દેહોત્સર્ગના પ્રસંગે શ્રી વિજાનદાસને મૂર્ખી આવી ગઈ હતી. પ્રાગજી મહારાજ પ્રત્યક્ષ દર્શન દીધા અને ઉભો કરીને કહ્યું હતું કે “ઉંઠ એક ભગવાન થઈ ગયો, સુખ સજ્યામાં ભગવાને તો પાટીદાર વેશ ધરીને ઉભા જ છે” આમ કહ્યું હતું.

* સંવત ૧૯૫૪ ના મહા સુદી દ્વિના રોજ પહેલ વહેલો બાદરણામાં શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજે સમૈયો કર્યો હતો.

* બીજા સમૈયાના છેલ્લા દિવસે તેમનો પુત્ર શ્રી ડાખ્યાભાઈ મરી ગયા હતા. ત્યારે શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજે સંતો - હરિભક્તોને કંસારનું ભોજન કરાવ્યું જરાક પણ શોક દર્શાવ્યો નહિ.

* શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજે પૂર્ણસ્વરૂપે સમાધિ પ્રકરણ

ચલાવ્યું હતું.

* ભગવાને માતા, મહાદેવ, હનુમાન, શ્રી કૃષ્ણ રામ આદિક જે જે દેવ-દેવીઓના આશ્રિતોને સમાધિમા શ્રી પુરુષોત્તમની સેવા કરતાં બનાવ્યા હતા.

* જ્યાં દ્યાન, ધારણા અને સમાધિનું પ્રકરણ ચાલતું હોય ત્યાં જ શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવાનનું પ્રગટ સ્વરૂપ હોય ? વર્તમાનકાળે પણ પ્રગટ શ્રી ડાખ્યાભાઈ મહારાજની આ પ્રગટ મૂર્તિનું દ્યાન ધારણ કરતાં સમાધિ થઈ રહી છે.

* સંવત ૧૯૮૮માં કારતક માસમાં શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજે બાદરણામાં સમૈયો ભર્યો હતો. પૂનભનો દિવસ હતો. તે ગોપીઓ સાથે ભગવાન રાસ રમ્યા હતા. એક પછી એક ગોપી વારા ફરતી વાલા સાથે રાસ રમવા આવે અને ફરર ફરર ફરે અને બેટી પડે કે તરત જ સમાધિ થાય. આમ પંદર વીશ ગોપીઓને શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાન સમાધિ કરાવી. પોતાના દર્શન કરાવ્યાં હતાં.

પોલીસ પણ જોવા આવી હતી અમલદારો પણ આવ્યા હતા. તે બધાને દિવ્યભાવ જણાયો હતો. ઐશ્વર્ય વાપર્યું સામર્થી વાપરી જેથી કોઈપણ બોલી શક્યું જ નહીં.

* સાધીના મકનદાસને ત્યાં ત્રણ માસ સુધી થાળ મુકી ગયા

સાધી ગામમાં એક મકનદાસ નામે ભક્ત રહેતા હતા. તે વૃદ્ધ હતા. તેમના ઘરે રસોઈ કરનાર કોઈ ન હતું. મકનદાસ ગામમાં ફરીને ઘેર આવે ત્યારે ઘરમાં ઢોકેલો થાળ તૈયાર જુંએ. પ્રભુશ્રી આમ દરરોજ થાળ મુકી જતા. મકનદાસ એ જ જમે. આમ ત્રણ માસ સુધી ચાલ્યું. પછી એક દિવસ મકનભાઈએ આ વાત બહાર ઉધાડી પાડી એટલે તે જ દિવસથી પ્રભુશ્રી થાળ મુક્તા

બંધ થઈ ગયા. આવો દિવ્ય પરચો થવાથી મહનદાસ તથા બધા જ હરિભક્તોને ખૂબ આનંદ થયો હતો.

* ઉપ શેરની લાપણી કરીને લગભગ ૮ થી ૧૦ હજાર માણસોને જમાડીને તૃપ્ત કર્યા હતા. આ વાત શ્રી પુરુષોત્તમ લીલાસાગર તરંગ-૧૫માં વિગતે કરવામાં આવી છે.

* હરિભાઈ શંકરભાઈ પટેલ ૧૦ થી ૧૨ કિલો લોટના માલપુઞ્ચા બનાવ્યા હતા તે ઘણા બધાને જમાડ્યા ખૂટચા ન હતા.

* મહિસાગર નદીમાં વાલવોડમાં હોડી દૂબી ગઈ હતી તે ત્રણ કલાક પછી બધાને બહાર કાઢ્યા આવો દિવ્ય પ્રસંગ બન્યો હતો.

મહારાજશ્રીને દર્શને આવતા. ૫૦ જેટલા હરિભક્તો હોળીમાં નદીના પાણીમાં દૂબી ગયા હતા. તે મહારાજશ્રી કીનારે ગયા. પછી વિચાર્યુ જે હવે ઘેર જઈ બધાને શું મોઢું બતાવીશું. તે મહારાજશ્રી કૃપા કરી એક પછી એક બધા નીકળવા લાગ્યા ને બહાર આવ્યા. પરંતુ એક પાંઘડી પણ પલળી નહીં તે છોડીઓ કહે મહારાજ મને પાણીમાં દોરતા હતા.

* મહારાજશ્રી પોતાનું ઐશ્વર્ય વાપર્યું અને નદીમાંથી દૂબેલા બધાને જીવતા બહાર કાઢ્યા આનું ભજન પણ નરસિંહભાઈએ લખ્યું છે. આવો દિવ્ય ચમત્કાર શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાને બતાવ્યો હતો.

* વસોમાં પુરુષોત્તમદાસ પાટીદારની પતની પ્લેગમાં મરી ગઈ જેને જીવતી કરી તે પ્રસંગ.

વસોના પુરુષોત્તમદાસ પાટીદારની પતની પ્લેગના રોગથી મરી ગઈ હતી. તે પુરુષોત્તમદાસે પ્રભુશ્રી પાસે આવી આજુજુ કરી કે મારી પતનીને ઉગારો. ત્યારે શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાને કહ્યું કે તેમને પકડીને ઉભી કરો અને મારી પાસે લાવો. પાસે આવતાં

મહારાજે ઝાલી બાથમાં લીધી અને તરત જ જીવતી થઈ ગઈ. આવી રીતે શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાને તેમના ભક્તોને નિશ્ચય કરાવવા માટે ઐશ્વર્ય વાપર્યું. ભક્તોને આનંદ આનંદ થતો.

* મહેમદાવાદની પાર્વતીબાઈને આંખે દેખતી કરી.

સંવત ૧૯૮૪ના શ્રાવણ માસના સમૈયામાં મહેમદાવાદના પાર્વતીબાઈ સમૈયામાં આવ્યા હતા. તેમને આંખે દેખાય નહીં. ઘણા દિવસથી ભગવાનની સેવા કરે અને એક પ્રભુની સગાઈ રાખી સમૈયામાં પ્રભુની કૃપાથી ચર્મ ચક્ષુ ઉંઘડી ગયા. અંધાપો મરી ગયો. ભારે પરચો થયો. સમૈયામાં આંખે દર્શન થયા. પાર્વતીબાઈ રાજુ રાજુ થયા. અને ત્થા. ૨૦૦ નું દાન રસોઈ માટે આપ્યુ હતું.

* જંબુસરના ઈચ્છાબા ને હાથો હાથ ભગવાને હાર આપ્યો હતો

ઈચ્છાબા જંબુસરથી ભાદરણ આવવા નીકળ્યા. પરંતુ હાર ઘરે ભુલી ગયા તે વડોદરા સ્ટેશને હારની શોધ કરતાં ખબર પડી. તે ચિંતા કરવા લાગ્યા. જરા જ્ય ન વળે એટલે ઉદાસ થઈ શ્રી પુરુષોત્તમને સંભાર્યા. તરત જ ગાડીમાં બીજા સ્વરૂપે ભગવાન આવ્યાને ગુલાબનો કલગીવાળો હાર આપી ગયા. પછી અદશ્ય થઈ ગયા. એવી રીતે ઈચ્છાબાની ઈચ્છા પૂરી કરી ભારે પરચો બતાવ્યો હતો.

* નિકિયાદમાં મહારાજશ્રીએ ઉંચો હાથકર્યોને વરસાદ પડતો બંધ કર્યો હતો.

* કોઇક એક બાઈએ મહેણું માર્યું હતું તેના માટે શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાને પાચા વગર એકલા પતરાઓ ગોઠવીને સાત માળની મેળી તૈયાર કરી હતી અને ઉપર દિગભર સ્વરૂપ ઘરી રાસ રમાઝ્યો હતો. આવો અલૌકિક મહિમા જણાવવા શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાને

એક્ષર્ય વાપરી ભગવાનપણાનો નિશ્ચય કરાવ્યો હતો.
શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ સત્તસંગ શિબિર-૭ ની પૂર્ણાહૃતી તથા આભાર વિધિ :-

આ શિબિર-૭ ના અદ્યક્ષ સ્થાનેથી મુક્ત થતા શ્રી મહેન્દ્રભાઈ પટેલ શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ (સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાય) ભાદરણ, બાકરોલ સંસ્થા વતિ દરેક વક્તાશ્રીઓ, તમામ શિબિરાર્થીઓ તથા સંપ્રદાયના વડિલ સંતોનો અંતકરણ પૂર્વક આભાર માન્યો હતો.

આ શિબિરને નિવિધને પૂર્ણ કરવામાં શ્રી ગાંધીયાધામના વડિલો તથા રાઠ વિસ્તાર, કવાં વિસ્તાર, મધ્યપ્રદેશ વિસ્તાર તેમજ છોટા ઉદ્દેપુર વિસ્તરના મંડળોના આગેવાનો, વડિલ સંતો તથા નાના-મોટા તમામ હરિભક્તોએ જે ભગવાનની પ્રસન્નતા મેળવવા માટે તન, મન અને ધનથી જે સમર્પિત થયા છે તેઓ પર ભગવાન અને ખૂબ જ રાજુ છે અને રાજુ રહેશે. આવા આશીર્વચનોની સાથે ફરી અંતકરણ પૂર્વક આભાર વ્યક્ત કરીને સૌને જ્યાશ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ કહ્યા હતા.

પાદ્યવાંટ નિવાસી શ્રી અંબુભાઈ રાઠવાએ શ્રી ગાંધીયા ધામ વતિ તમામ શિબિરાર્થીઓ તથા વક્તાશ્રીઓનો આભાર માન્યો હતો. આ ગાંધીયાધામના વડિલ સંતો જે શ્રી વિરસીંગભાઈ, શ્રી કાદુભાઈ, શ્રી ધાનકાભાઈ, શ્રી સવજુભાઈ વગેરે મંડળના તમામ હરિભક્તોએ છેલ્લા એક વર્ષથી સતત શિબિર-૭ નું જ અનુસંધાન રાખીને ભગવાનને પ્રસન્ન કરવા તથા આ સંતોની પ્રસન્નતા મેળવવા માટે ખૂબ જ સેવા કરી છે અને મંડળના તમામ હરિભક્તો છેલ્લા એક મહિનાથી ઘરે પણ જતા ન હતા. તો આવા જંગલ,

કુંગરાળ વિસ્તારમાં ભગતોને તકલીફ ન પડે તે માટે ખૂબ સેવા કરી છે. સેવામાં જ તન્મય બનેલા ગાંધીયા ધામના ભાઈઓ બહેનોને હૃદયપૂર્વક ગદ ગદ કંઠે આભાર માન્યો હતો

ભોજનશાળાનું આચ્યોજન કરનાર વડિલ સંતો તથા રસોયાઓ જે ચિલરવાંટ મંડળ તથા પાદ્યવાંટ મંડળના વડિલો તથા ચુવકોનો આભાર માન્યો હતો. મંડપની સેવા આપનાર તથા ઈલેક્ટ્રિક અને જનરેટરની સેવા આપનાર હરિભક્તોનો પણ હૃદયપૂર્વક આભાર માન્યો હતો.

શિબિર-૭ ને નિવિધને પૂર્ણ કરવા માટે તથા માત્રાને માત્ર આ પ્રગટ ભગવાન અને આ સંતોને પ્રસન્ન કરવા માટે જે તન-મન-ધન સમર્પણ કર્યું છે એવા નામી-અનામી તમામ હરિભક્તોનો હૃદયપૂર્વક આભાર વ્યક્ત કર્યો હતો.

અંતમાં શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ સત્તસંગ શિબિર-૭ ના બંને દિવસ-રાત્રિ દરમ્યાન અખંડ જ્ઞાનવર્ષાની હેલી કરનાર ૧૦ જેટલા સંપ્રદાયના જ વક્તાશ્રીઓનું તથા બીજા કેટલાક સંપ્રદાયના વડિલ સંતોનું શ્રી ગાંધીયાધામના સંતોએ કૂલણાર તથા બૂકેથી સ્વાગત કર્યું હતું તથા શાલ ઓઢાડીને દરેકને સન્માનિત કરવામાં આવ્યા હતા.

છેલ્લે શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવાનની આરતી કરી પ્રસાદ લઈને સત્તસંગ શિબિર-૭ ની પૂર્ણાહૃતી જાહેર કરવામાં આવી હતી. અને આવી રીતે જ સંપ્રદાયમાં સત્તસંગ શિબિર-૮, શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ મંદિર-ચીલરવાંટ ધામમાં ૧૯-૨૦ ડિસેમ્બર ૨૦૧૫ માં આચ્યોજન કરવામાં આવશે તેની નોંધ લેવાનું કલ્યું હતું.

-જ્યાશ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ.

સુપાત્ર: વડવાનનાને આપે તેથી હજારગણું તેને પાછું મળે.

સ્મૃતિ

સંકલનકર્તા : શ્રી વિક્રમભાઈ વિરસીંગભાઈ રાઠવા-ભીલપુર

શ્રીજી મહારાજ એકવાર કુંડળ ગામે વિરાજમાન હતા. મહારાજ એક દિવસ બધા કાઢી દરબારો સાથે ઘરામાં સ્નાન કરવા પદ્ધાર્યા. મહારાજ સખાઓ સાથે સ્નાન કરતાં હતા. પરંતુ ત્યાં થોડે દુર ઉંદું અને સ્નાન કરવામાં ભડા આવે તેવું પાણી હતું તેથી બધા કાઢી દરબારો ત્યાં પહોંચી ગયા જળ જોઈને ખુબ આનંદ આવી ગયો અને ખુબ સ્નાન પણ કર્યું. મહારાજ તો સ્નાન કરી વચ્ચે ઘારણા કરી સભામાં બિરાજયા દરબારો પણ સ્નાન કરી વચ્ચો પહેરીને મહારાજને પગે લાગવા આવ્યા. પરંતુ મહારાજે પગ જેંચી લીધા. બધાને નવાઈ લાગી અને પુછ્યુઃ મહારાજ પગ કેમ જેંચી લીધા ? મહારાજે કહ્યુઃ તમે અશુદ્ધ છો એટલે. દરબારો કહે મહારાજ હજુ તો અમે નાહીને સીધા આપને પગે લાગવા આવીએ છીએ. તો પછી અશુદ્ધ ક્યાંથી કહેવાચ ? મહારાજ કહે, ના તમે બધા અશુદ્ધ છો. કઈ રીતે અશુદ્ધ ? સૌએ પ્રશ્ન કર્યો. મહારાજ કહે તમે બધા લોહીમાં સ્નાન કર્યું છો એટલે.

સૌ આશ્વર્યથી કહે : અરે મહારાજ કેમ આવું બોલો છો ? આપની સાથે તો પાણીમાં નાખા છીએ પછી મહારાજે બધાને પુછ્યુઃ કે તમે બધા દુર જઈ જળમાં સ્નાન કરતા હતા, પરંતુ નહાતી વખતે ભગવાનની સ્મૃતિ કરેલી ?

બધા માથું ખંજવાળી એકબીજાની સામું જોવા માંડયા. મહારાજ કહે તમે સૌ પાણી જોઈને સ્નાન કરવાના ઉત્સાહમાં ભગવાનની સ્મૃતિ ભુલી ગયા અને જે ભગવાનની સ્મૃતિ ભુલીને નહાયું છે તે પાણી નહાયો હોય છતાં લોહીથી સ્નાન કર્યા બરાબર છે.

બધાને લોહીમાં સ્નાન કરવાનો અર્થ સમજાઈ

ગયો ને હવે પછીથી સ્મૃતિ સહિત કાર્ય કરવાનો સંકલ્પ કર્યો.

શ્રીજી મહારાજે આ વાત કેવળ સાથે નહાવા આવેલા હરિભક્તો પુરતી જ નહોતી કરી પરંતુ દરબારો ને નિભિત બનાવી સમગ્ર ભક્ત સમુદાયને મહારાજે આ આદર્શ આપ્યો છે.

મુળ તો જુવનનું લક્ષ્ય એ જે, ભગવાનનું ભજન હરતાં, ફરતાં, શ્વોસોશ્વાસે રટણ કરવાનું છે. પરંતુ આપણે નથી કરતાં એટલે ભગવાન અને સંત આપણને ટાણે ટાણે આ વાતનું અનુસંધાન આપતા હોય છે.

એક વખત પરમહંસોએ મહારાજ સમક્ષ કીર્તનો ગાયા પછી મહારાજ આ વાત સંબોધે છે. સામાન્ય હરિભક્તોની સમક્ષ આ વાત કરી હોત તો બરાબર છે. પરંતુ પરમહંસો સમક્ષ કે જેઓ મહારાજાં જ લીન હતાં ને સામે શ્રીજી મહારાજ નેટા છે. અને મહારાજની મૂર્તિ નાં જ પદો ગાય છે. છતાં મહારાજે ટકોર કરી કે “સ્મૃતિ વિના ગાયું તે ન ગાયા બરાબર છે. કારણ કે ઘણીવાર ભજન ગાતા હોય છતાં પણ મન મૂર્તિમાં ન હોય મન મંદિરમાં ને જુય ચંપલમાં એવી પરિસ્થિતી ઘણીવાર થતી હોય છે.”

અહીં ભજન કીર્તન ગાવવાના સમય પૂરતી જ સ્મૃતિ રાખવાની વાત નથી. મહારાજ તો કહે છે હરતાં, ફરતાં સર્વ કિયાને વિષે ભગવાનના સ્વરૂપમાં વૃત્તિ રાખવાનો અભ્યાસ ભગવાનના ભક્તે કરવો. દરેક કિયામાં વૃત્તિ રાખવાની વાત છે.

ગ.પ્ર.-૨૩માં વચ્ચનામૃતમાં મહારાજે કહ્યું છે કે

શુભ કિયાને વિષે તથા અશુભ કિયાને વિષે સર્વકાળે
ભગવાનમાં અખંડવૃત્તિ રાખવી.

ભગવાનનું સ્મરણ કરવામાં સારુ મુહૂર્ત કે
ચોઘડીયું જોવાનું હોતું નથી. બીજા કાર્યોમાં કદાચ સારુ
મુહૂર્ત જોવાનું હોય, પરંતુ ભગવાનની સ્મૃતિ તો ૨૪
કલાક ગમે ત્યારે કરાય. શ્વાસોશ્વાસે રટયાની વાત
આપણાં શાસ્ત્રોએ બતાવી છે. ભગવાનની સ્મૃતિ
વિનાના કે ભગવાનના સ્મરણ વિનાના વ્યક્તિની
તુલના કરતાં કોઈ સંતે સરસ કહ્યું છે કે ભગવાનની
સ્મૃતિ વિનાનો માણસ, પાણી વિનાનો કુવા જેવો છે.
દુધ વગરની ગાય જેવો છે. વરસાદ વગરની ધરતી જેવો
છે. ફળ વગરના વૃક્ષ જેવો છે. આંખો વગરના દેહ જેવો
છે. ચંદ્ર વિનાની રાત્રિ જેવો છે. દીવા વિનાના મંદિર
જેવો છે. ને વેદ વગરના પંડિત જેવો છે.

ભગવાનના ભક્તો માટે તો ભગવાનની
સ્મૃતિ એ જ સંપત્તિ છે ને એની વિસ્મૃતિ એ જ વિપત્તિ
છે. જે જે કોઈ ભક્તો થયા તે આ ભગવાનની સ્મૃતિના
આધારે જ સુખિયા હતાં ને દરેકને એ જ માર્ગ તેમને
બતાવ્યો છે.

ભાગવતમાં ગોપીઓની વાત આવે છે.
તેઓને દરેક કિયામાં કૃષ્ણાની જ સ્મૃતિ રહેતી ગાયનું
દુધ કાઢે, દહી વલોયે, ચુલા ઉપર માખણા તપાયે કે
ગાયોને ઘાસ ખવડાયે દરેક કાર્યમાં કૃષ્ણ સિવાય બીજું
કંઈ દેખાતું નથી. ઘણીવાર તો દુધ-દહી વેચવા જાય
તો, ત્યો દુધ, ત્યો દહી એમ બોલવાને બદલે ત્યો કાન
એવું બોલાઈ જતું એટલી વૃત્તિ કૃષ્ણમાં જોડાઈ ગયેલી.

આગળ જે જે ભક્તો થઈ ગયા એમને
સ્મૃતિની એવી ટેવ પડી ગયેલી કે પછી આ જગતમાં
વૃત્તિ રાખવી કહણા પડી જાય. ભગવાન સિવાય બીજું
કંઈ ગમે નહીં.

નરસિંહ ભહેતાએ કહ્યું છે કે,
મને હરિગુણ ગાવાની ટેવ પડી
મારા નાથને મુકુના એક ઘડી
વિદ્યાયું મન મુજ ના રહે અળગું
પ્રભુ સાથે મારે પ્રિત ફળ
એ વિણ અન્ય હવે નય રૂચે
ચિંતામણી મુજ હાજ જડી.
ભગવાન નો ભક્ત ગમે ત્યાં હોય પણ તેને તો સતત
સ્મરણનો દોર ચાલુ જ હોય
એક સાખીમાં કહ્યું છે.
આગે દંધા પીછે દંધા, દંધા મદ્દે દંધા
દંધા મદ્દે દયાન લગાવે, સો સાહેબ કા બંદા
દંધા તો કાયમ રહેવાના જ છે. પરંતુ દંધામાંચ
ભગવાનનું ભજન કરે તે ખરો ભક્ત કહેવાચ

આપણા ઈષ્ટટેવ અક્ષરાતીત પ્રગટ પુરુષોત્તમ
ભગવાન શ્રી કાલ્યાભાઈ મહારાજ જ્યારે મીલમાં નોકરી
કરતાં ત્યારે તેઓ પણ ભગવાનની મૂર્તિને નખમાં
ધારતાં એ પાછું બીજા બધા કરતાં એક શાળ વધારે
ચલાવતાં બધા એક શાળ ચલાવે, જ્યારે મહારાજ બે
શાળ ચલાવતા, આ જ આપણાને પણ મહારાજ
શિખવાડવા માગે છે કે તમે પણ દરેક કિયામાં
ભગવાનનું સ્મરણ કરો. જે સાંચો ભક્ત હોય તેને
ભગવાનની સ્મૃતિ વિના બીજામાં રસ પડે જ નહિં
ભગવાનની સ્મૃતિ વિનાની દરેક કિયામાં તેને મીઠા
વગરના ભોજન જેવી લાગે.

શ્રીજી મહારાજે પણ ગ.પ્ર. ૪૮માં
વચનામૃતમાં ભક્તનું લક્ષ્ણ બતાવતાં કહ્યું છે કે જે
ભગવાનનો ભક્ત હોય તેને જગતમાં વૃત્તિ રાખવી
કહણા પડે છે ને જગતનો જીવ હોય તેને ભગવાનમાં

કાળ, કર્મના પ્રેરક પ્રભુ છે ને તે આપણાને મળ્યા છે.

વૃત્તિ રાખવી કઠણ પડે છે.

જો કે આ માર્ગ કઠણ છે. માટે જ તો મહારાજે ગ.પ્ર. પહેલા વચનામૃતમાં કલ્યું છે કે સૌથી કઠણમાં કઠણ સાધન ભગવાનના સ્વરૂપમાં વૃત્તિ રાખવી તે છે.

કોઈ વ્યક્તિ, તપ, પ્રત, યજા, દાન, યોગ બંધું જ કરી શકે પરંતુ વૃત્તિ રાખવી ખુબ કઠણ છે. પરંતુ ભગવાન અને સંતનો યોગ થયા પછી આપણે આજ કરવાનું છે. તપ, પ્રત, દાન કે જેટલા કોઈ સાધનો છે તે સાધનો ને અંતે આ સ્થિતી જ સિદ્ધ કરવાની છે ને સંપ્રદાયમાં આગળ જે જે સંતો - હરિભક્તો થઈ ગયા તેમણે આ સ્થિતી સિદ્ધ કરી છે. કોઈ પણ ભગવાન સંબંધી કિયા પણ સ્મૃતિ વિનાની થાય તે મહારાજ સ્વીકારતા નહિને ભક્તોમાં રહેલી કચાશ ને દુર કરતાં.

એક વખત મહારાજે સભામાં સંતોને પ્રેરણ પુછ્યો કે તમે દરરોજ કેટલી માણા કરો છો ? કોઈએ ૧૫૦ તો કોઈએ ૨૦૦ તો કોઈએ ૩૦૦ કલ્યું પછી જ્યારે મુક્તાનંદ સ્વામીને પુછ્યું ત્યારે તેમને શાંતીથી કલ્યું મહારાજ રોજની માંડ પ્રી માણા થાય છે. બીજા સંતોને આ સાંભળી નવાઈ લાગી તેઓને થયું કે અમે નાના છીએ છતાં ૧૫૦-૨૦૦-૩૦૦ માણા કરીએ છીએ અને તમે તો વડીલ છો તોય આટલી જ ? મહારાજ તો અંતર્યામી પણે બંધું જ જાણતા હતાં પરંતુ બીજા સંતોને જ્યાલ આવે તે માટે મહારાજે કલ્યું કે બીજા સંતો વધારે માણા કરે છે અને તમે ફક્ત પ્રી માણા કરો છો તો કેવી રીતે માણા કરો છો ?

ત્યારે મુક્તાનંદ સ્વામીએ કલ્યું મહારાજ પ્રથમ તો હું મનથી બંધુ બાળી કુટી આપની મૂર્તિમાં વૃત્તિ સ્થિર કરી માણાનો પ્રારંભ કરું છું. પહેલા મણકાથી છેલ્લા મણકા સુધી આપની જ મૂર્તિનું ચિંતવન કરું છું ને ૧૦૭ મણકા આપની સ્મૃતિ સાથે પુરા કર્યા હોય અને ૧૦૮ માં મણકે પણ જો આપની મૂર્તિ સિવાય બીજો ઘાટ

સંકલ્પ થઈ જાય તો તે માણા રદ કરું છું આ રીતે આપણા પ્રત્યેક અંગોની સ્મૃતિ કરતાં કરતાં એક એક માણા કરી પ્રી માણા કરું.

આ સાંભળી બીજા સંતોને સમજાઈ ગયું કે આપણી ૩૦૦ માણા ચઢે કે મુક્તાનંદની એક માણા ?

આમ મહારાજ ભક્તોમાં રહેલી કચાશ ને દુર કરવા આવા પ્રેરણાત્મક પ્રસંગો ઉભા કરી હરિભક્તોમાં રહેલી ખામીઓને દુર કરતાં.

મહારાજના સંતો ભક્તો આ રીતે અખંડ સ્મૃતિ કરતાં પર્વતભાઈ જેતીનું કામ કરતાં છતાં તેઓ મહારાજની મૂર્તિમાં વૃત્તિ રાખી કાર્ય કરતાં તેઓ સ્મૃતિ તો કરતાં પણ માનસી પણ કરતાં - માનસી અને સ્મૃતિમાં થોડો ફેર છે. સ્મૃતી એટલે હરતા-ફરતાં મહારાજના પ્રસંગોને ચાદ કરી ને તેમાં મન રાખવું. જ્યારે માનસી એટલે મન દ્વારા આપણે મહારાજની સેવામાં જોડાઈ જવું.

* ગોરધનભાઈ કરીને એક ભક્ત હતાં તેઓ વેપાર ધંધો કરતા પરંતુ ભગવાનમાં એવા લીન થઈ ગયા હતા કે એક વખત ચોપડામાં પણ ગ્રાહકનો હિસાબ લખતી વખતે હસ્તે સ્વામિનારાચણ એવું લખતાં.

* દાદા ખાચરના દરબારમાં બાઈઓ દરેક કિયામાં મહારાજની સ્મૃતી રાખતી.

* પ્રાગજુ મહારાજને તો અખંડ મહારાજ સ્વામીનું જ અનુસંધાન હતું પરંતુ એક વખત બોટાદ ગામે વાસણ ઉટકતાં હતાં ત્યારે કઢાયામાં ચોટેલો શીરો તયેથાથી જો કરીને ઉખેડતાં થોડીવાર માટે વૃત્તિ તુટી તો ગુણાતીતાનંદ સ્વામીએ કલ્યું. પ્રાગજુ, ગોબરો થઈને શું મંડયો છે ? એમ કહી તરત વૃત્તિ મહારાજમાં જોડાવી દીધી.

ભગવાનની સ્મૃતિ એ એકડો છે. આપણે

એકડા વગરના ભીડા ધૂંટથા ન કરીએ તે માટે તેઓ સતત આપણું દ્વાન રાખે છે.

* આપણાને સ્મૃતિ કે વૃત્તિ નથી રહેતી તેનું કારણ ? શ્રીજી મહારાજે ગ.મ. ૪ થા વચનામૃતમાં જણાવ્યું છે કે અનું કારણ શ્રદ્ધાનો અભાવ. શ્રદ્ધા નથી તેથી ભગવાનમાં વૃત્તિ રહેતી નથી. અને શ્રદ્ધા કેમ નથી ? તો ભગવાનનો મહીમા સમજાયો નથી તેથી શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થતી નથી. રૂપિયાનો મહિમા છે તો તેના માટે શ્રદ્ધા હોય છે. દુઃખ વેઠી ને પણ રૂપિયા માટે પ્રયત્ન કરીએ છીએ. તેમ ભગવાનનો મહીમાં સમજાય તો ગમે તેવા સંજોગોમાં પણ સ્મૃતિને વૃત્તિ રહે જ. પણ આપણાને જેટલો રૂપિયાનો મહિમાં છે તેટલો પિયાનો (ભગવાનનો) મહીમા નથી.

* મહારાજે ગ.મ. ૩૫ માં વચનામૃતમાં વૃત્તિ રાખવાના ચાર ઉપાય બતાવ્યા છે ને ગ.પ્ર. ૨૨ માં મહારાજે ભગવાનના સ્વરૂપમાં વૃત્તિ રાખવાનો અભ્યાસ

રાખવાની વાત કરી મહારાજે દષ્ટાંત આપીને પણ સમજાવ્યું છે કે કુવાને કઠો પથ્થર હોય તે દરરોજ દોરડાથી થોડો થોડો ઘસાઈને એક દિવસ કપાઈ જાય છે તેમ રોજ રોજ આપણે થોડો થોડો અભ્યાસ રાખીએ તો ભગવાનમાં વૃત્તિ સ્થિર થાય ને સ્મૃતિ સહેજે રહે.

* પુરુષોત્તમ વિજ્ઞાનામૃતમાં ભગવાનમાં વૃત્તિ રાખવા માટેની અનુભવની વાતો આપણાને કહી છે તો આપણે પણ નિત્ય અભ્યાસ રાખીશું તો આપણી વૃત્તિ પણ સહેજે ભગવાનમાં રહેશે.

અંતમાં આપણે પણ અક્ષરાતીત પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવાન શ્રી ડાખ્યાભાઈ મહારાજનો અનન્ય રાજુપો મેળવવા માટે આપણા અંતરમાં આપણી નજરે નિહાળેલા ઉત્સવો, સમૈયા, ભગવાનની લીલા પ્રસંગો, ભગવાનની મૂર્તિ વર્ણનના ભજનો-પદોનું હૈયામાં અખંડ સ્મરણ કરતાં રહીશું...

સત્તસંગનો પાયો

સંકલનકર્તા : શ્રી રસિકભાઈ વદેસીગભાઈ રાઠવા-દેવલીયા

હરિલિલામૃતમાં કહ્યું છે

સત્તસંગનો કૃષણકથા જ પાયો,

તે જો કદાપિ નબળો જણાયો.

સત્તસંગરૂપી શુભ તો હવેલી,

પડી જવાની ગણાવી જ વહેલી.

જેમ મકાન બાંધવું હોય તો મકાનનો પાયો મજબૂત બનાવે છે. આથી મકાન પડવાનો ભય રહેતો નથી. તેમ કથાવાર્તાનો પાયો મજબૂત હોય તો સત્તસંગમાંથી પડવાનો ભય રહેતો નથી.

કથાવાર્તારૂપી પરંપરા આપીને મહારાજે

આપણા પર બહુ મોટી કૃપા કરી છે.

શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ (સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાય) બાદરણ, બાકરોલ સંસ્થામાં કથાવાર્તાનો વિશેષ મહિમા છે. સંસ્થાનો કોઈ પણ નાનો-મોટો પ્રસંગ હોય પણ કથાવાર્તા તો હોય જ. ભગવાનની કથાવાર્તા વિના આ પ્રસંગ ફિક્કો લાગે છે.

આજે સમાજમાં ઘર ઘરમાં હુંસાતુંસી ગામ-ગામ વચ્ચે ઝઘડા, કોઈ પ્રસંગો પર ઝઘડાં આ બધું શા માટે ? આનો જવાબ એક શબ્દમાં આપવો હોય તો તે છે - સ્વભાવ-દોષ : કથા વાર્તા એક એવી મિસાઈલ છે. જે

સર્વ શાસ્ત્રનો સિદ્ધાંત થે છે જે, ભગવાન સત્ય, જગત મિથ્યા ને વિધય ખોટા. (27)

આપણા દોષોના ભુક્કા કાઢી નાખે છે. આપણી ઈચ્છા પ્રમાણે બધાં વર્તે એવું ક્યારેય શક્ય બનવાનું નથી. પણ ભગવાનની કથાવાર્તા એવા બખતરનું ઘડતર કરે છે કે દુનિયામાં કોઈ પ્રજ્ઞન સ્પર્શાન શકે. જનક રાજી હતા. ખૂલ મોટો કારબાર સંભાળતા પણ અષ્ટાવક અધિ થકી કથાવાર્તા સાંભળીને એવું બખતર ઘડ્યું હતું કે સંસારમાં રહેવા છતાં સંસારનું ઝેર તેમને અડ્યું નોંતુ. આધારાનંદ સ્વામી રચિત શ્રી હરિચરિત્રામૃત સાગરમાં કહ્યું છે ભુજમાં શ્રી હરિ કહે “જગતને તો જમપુરીમાં જવું છે તેથી સત્તસંગ કરતું નથી. મનમુખી થઈ ધર્મ પાણે કે તીર્થ પ્રત કરે, પણ સત્તસંગ વિના હાથીના સ્નાન જેવું નિર્ણયક છે.”

કથાવાર્તા એવો એક સાબુ છે જે આપણા અંતરમાં પડેલા ડાઘોને ધોઈ નાખે છે. સંસારમાં રહેવાથી સંસારની રજ અંદર આવી તો જાય પણ કથાવાર્તાનો યોગ હોય તો સાફસૂકી થઈ જાય. વાલિયા જેવા કેટલાયના અંતરમાં પેસેલો ટનબંધ કર્યાને કથાવાર્તાના થોડા શાબ્દોએ સાફ કર્યો છે.

વચનામૃત - ગઢા મદ્ય-પણમાં કહ્યું છે. “અષ્ટાંગ યોગ, સાંખ્ય, તપ, ત્યાગ, તીર્થ, પ્રત, યજ અને દાનાદિક એણો કરીને હું તેવો વશ થતો નથી.” જેવો સત્તસંગે કરીને વશ થઉં છું. માટે સર્વ સાધનથી સત્તસંગને અધિક કહ્યો છે.

કથાવાર્તા બેટરી-ચાર્જર જેવી છે. સત્તસંગમાં ક્યારેક મોળા પડી ગયા હોઈએ. અને કથાવાર્તા સાંભળવાનો ઈશક હોય તો મનનું સમાધાન થાય છે ને પાછો ઉત્સાહ જાગે છે. કથા વાર્તાથી આપણાને આપણી સંસ્કૃતિ પ્રત્યે અસ્તિત્વ જાગે છે. કેવી

આપણી પરંપરા છે ? કેવા આપણા શાસ્ત્રો છે ? કેવી આપણાને પ્રાપ્તિ થઈ છે ? કેવા દિવ્ય સત્તસંગ - પરિવારના આપણો સભ્યો ઈચ્છે.

કથાવાર્તા પાકની આજુબાજુ કરેલી વાડ જેવી છે. જેમ વાડ હોય તો પાકની રક્ષા થાય એમ કથાવાર્તા દ્વારા મળેલા જાણપણાથી આપણા નિયમોની કુસંગ થકી રક્ષા થાય છે. ટૂંકમાં કહીએ તો કથાવાર્તા એ “સબ દર્દો કી એક દવા” જેવી છે.

શ્રી હરિએ ધરમપુરનાં રાણી કુશાળ કુંવરબાધને કહ્યું જે જ્યાં સુધી સત્તસંગ થયો નથી. ત્યાં સુધી જન્મ-મરાણ જમપુરી અને ચોરાશીનો બોજ રતીભાર છૂટટો નથી. મનુષ્ય જેટલો ધર્મ અને સત્તસંગ સન્મુખ ચાલે છે તેટલો સુખી છે. બાઈ ! તમારા ભાગ્ય અપાર છે સત્તસંગ કરીને રાજ તમને ખારું થયું છે. રાજમાં દુઃખ જણાયું છે અને સત્તસંગમાં સુખ મનાયું છે. સત્તસંગ કરતાં કરતાં સંસારમાં મોહ રહી જાય એટલો કુસંગ છે. કુસંગ રહે ત્યાં સુધી વારંવાર સત્તસંગમાં દેહ ધરે છે પછી અતિ શુદ્ધ થાય ત્યારે અક્ષરધામમાં જાય છે.

વચનામૃત ગ.અ. ૨૪ માં કહ્યું છે - ભગવાનની કથાવાર્તા સાંભળવામાં જેને જેટલી પ્રીતિ હોય તેને તેટલો જગતનો અભાવ થાય તથા કામ, કોઇ, લોભાદિક દોષોનો નાશ થાય અને કથાવાર્તામાં જેને આળસ હોય તેની કોરની એમ અટકળ કરવી જે એમાં મોટા ગુણ નાહિ આવે.

ગુણાતીતાનંદ સ્વામીએ પ્રઃ૨/૫૧મી વાતમાં કહે છે અદ્યોર્ધ્ય કથાવાર્તાનો જોગ રાખશે તેનું જ સારું રહેશે.

સો વાતની એક વાત દોષ જોવા નહીં.

એકવાર મહારાજ રાત્રે પરમહંસોને વાતો કરતા હતા. રાતના બે પછોર વીત્યાં ત્યાં સુધી વાતો ચાલી. મહારાજ કહે હવે બધા આરામમાં જાઓ. તો ગુણાતીતાનંદ સ્વામી કહે “જો ફક્ત આરામ માટે જ જવાનું કહેતા હો તો આપની વાતોથી જ શાંતિ ને આરામ બંને મળે છે. સ્વામીની આવી શ્રીજી જોઈ મહારાજ અત્યંત રાજુ થઈ ગયા ને આખી રાત વાતો કરી. આપણો તો પૂરતી ઉંઘ ને ભોજન લઈને બેઠા હોય તો પણ કથા વાર્તા જો થોડી લંબાય તો કંટાળો ચઢે. ઘડિયાળ સામું જોવા લાગીએ. પરંતુ ગુણાતીતાનંદ સ્વામી આપણાને કથાવાર્તામાં કેવી શ્રીજી રાખવી તે શીખવાડે છે.”

ગુણાતીતાનંદ સ્વામી પ્રકરણ - ૫ / ૨૪૮ માં કહે છે કે ‘સોનાના ખોરડાં બાળીને આ વાતું સાંભળવી’

ઘણા શ્રોતાઓ ભગવાનની કથાવાર્તામાં બેઠા હોય તો પણ ન બેઠા જેવુ. શરીરને બેસાડીને મનજીલાકાને તો ક્યાંચ ફરવા મોકલી દે પણ કથાવાર્તા મહિમાપૂર્વક સાંભળવી જોઈએ.

હું પૂર્ણ પુરુષોત્તમ નારાયણાની વાતો સાંભળ્યું છું એવા ઈશકપૂર્વક સાંભળવી જોઈએ. દરેક વાતનો પોતાના જીવન સાથે સુમેળ સાધવો જોઈએ નહીં કે અન્યની મુદ્રાત્મક સાથે.

એકવાર કેટલાક હરિભક્તો કથામાં વાતો કરી રહ્યા હતા. મહારાજે ટકોર કરતાં કહ્યું ‘કથાવાર્તા વખતે જે વાતો કરે છે તે ભગવાનનો અનાદર કરે છે.’ આપણે પણ કથાવાર્તા દરમ્યાન આજુબાજુવાળા જોડે વાતો કરવા લાગીએ તો ભગવાનનું અપમાન થાય છે. કારણ કે સર્વોપરી એવા ભગવાનની વાત સાંભળવાની છોડી

આપણે આ લોકની વ્યર્થ વાતો સાંભળવામાં લાગી ગયા.

આપણાને ઘણીવાર એવું થાય છે કે હું વખોથી કથાવાર્તા સાંભળ્યું છું પણ મને તો કોઈ અસર થતી જ નથી. આ આપણી ભૂલ ભરેલી માન્યતા છે. કથાવાર્તાનો કયો શંદ આપણા જીવ સાથે જડાઈજશે અને આપણાને ખરા કટોકટીના સમયે ઉપયોગી થશે એ નિશ્ચિત નથી. ગુણાતીતાનંદ સ્વામી ૪ / ૫૫ મી વાતમાં કહે છે. આ વાતું હમણાં તો જણાતી નથી પણ આગળ જાતાં મોટાં ઝાડ થશે.

ગોપીચંદ રાજાને દાસ-દાસીઓ સ્નાન કરાવતા હતા. એની કંચનવર્ણા કાચા જોઈને તેની માની આંખમાંથી આસું પડ્યું. રાજાએ માને પૂછ્યું “નેટા ! એવું કાંઈ નથી, પણ જેમ તારા બાપની કંચનવર્ણા કાચા રાખમાં રોળાઈ ગઈ. એમ તારી પણ એક દિવસ રોળાઈ જશે.” નેટા એના કરતાં તું ભજન કરી લે ને આ શબ્દો ગોપીચંદ રાજાને લાગી ગયા ને ઘરબાર છોડી નીકળી ગયા. તેમણે શબ્દો વિચાર્યા તો વૈરાગ્ય ઉપજ્યો.

આપણે પણ કથાવાર્તા તો ખૂબ સાંભળીએ છીએ પણ સાંભળીને જો કાંઈક નિર્ણય કરીએ તો આપણા જીવનમાં સુગંધ આવે.

શબ્દે માર્યા મરી ગયા. શબ્દે છોડ્યા રાજ,
જેણે શબ્દ વિચાર્યા, તેના સરિયા કાજ.

આપણે પણ આજે સંકલ્પ સાથે પ્રાર્થના કરીએ કે આપણે એકાગ્રતાપૂર્વક મહિમાપૂર્વક શબ્દોને પોતા પર લઈ કથાવાર્તા સાંભળીએ.

હૈયાની હાટડી ઉઘકે તો જીન લેવા જવું પડે નહીં.

નારદજુ અને સત્સંગનો મહિમા

સંકલનકર્તા : કુમારી વંદનાભેન દિનુભાઈ રાઠવા-છોટા ઉદ્દેપુર

એક વખત નારદમુનિ શ્રી કૃષ્ણા ભગવાન પાસે આવ્યા તેમણે પ્રશ્ન પૂછ્યો, “સત્સંગનું ફળ શું ?” નારદજુ ! તમારા પ્રશ્નનો ઉત્તર તો આ નરકમાં પડેલો મોટો કીડો છે તે આપશો. ભગવાને સહજપણે કહ્યું. નારદજુ નરકમાં રહેલા કીડા પાસે ગચ્છા તેમણે કીડાને પ્રશ્ન પૂછ્યો : હે કીડા સત્સંગનું ફળ શું ? એટલે કીડાએ નારદજુને પશ્નનો ઉત્તર ન મળ્યો એટલે પાછા ભગવાન પાસે આવ્યા તેણે ભગવાનને કહ્યું કે મારા પ્રશ્નનો ઉત્તર તો મને ન મળ્યો અને કીડો મરી ગયો. માટે આપ તે પ્રશ્નનો ઉત્તર કરો. આ સાંભળી ભગવાને ગંભીરતાપૂર્વક કહ્યું : જુઓ પેલા માણામાં તાજું જ જન્મેલું પોપટનું બચ્ચું છે. તેને જઈને તમે પૂછો એ તમને સત્સંગનું ફળ બતાવશો. ભગવાનના આદેશથી અને પ્રશ્નના સમાધાનની આશાથી નારદજુ તાજી જન્મેલા પોપટના બચ્ચાં પાસે આવ્યા અને પ્રશ્ન પૂછ્યો : “સત્સંગનું ફળ શું ?” પોપટના બચ્ચાંએ આંખ ઉધાડીને નારદજુ સામે જોયું, ત્યાં તેની આંખ બીડાઈ ગઈ અને તરત જ મરણ પામ્યું. એટલે નારદજુ તો ગભરાઈ ગયા અને મનમાં વિચાર કરવા લાગ્યા કે શું સત્સંગનું ફળ મરણ હશે ? જેને આ પ્રશ્ન પુછું છું તેનું મરણ જ થાય છે. એમ વિચાર કરતાં કરતાં તેઓ ફરીથી ભગવાન પાસે આવ્યા. અંતરમાં દુઃખ પામતાં ભગવાનને નારદજુ કહેવા લાગ્યા : ‘તમારે મને સાચી વસ્તુ કહેવી હોય તો કહો, કારણ કે જેને પુછું એના પ્રાણ જ જાય છે. આ તો મારા માથે હત્યા ચોટે છે. માટે મારે તમારી સલાહ માનવી નથી. ભગવાન તો આ વાત સાંભળી હસવા લાગ્યા અને કહ્યું : નારદજુ ! તમે

આકળા ન થાઓ, તમારે જો ખરી વાત જાણવી હોય તો પેલું ગાચનું વાધરસું હમણાં જ જન્મયું છે. તેને પૂછશો તો તેમને તમારા મનનું સમાધાન થશે.’

નારદજુ પહેલા પ્રસંગથી ક્ષોભ પામતાં વાધરડાં પાસે આવ્યા. ધીરેથી તેના કાનમાં પૂછ્યું : ‘સત્સંગ નું ફળ શું ? જવાબની રાહ જોતા નારદજુ તીબા હતા પરંતુ નારદજુના સામે જોતા જ વાધરકુ ઘરતી પર ઢળી પક્યું આથી નારદજુ અત્યંત નિરાશ થઈ ગયા. ગૌહત્યાથી તેમનું મન ઉદાસ થઈ ગયું. તે તો ઉતાવળા ત્યાંથી સીધા ભગવાન પાસે લડવા માટે દોડી આવ્યા. ભગવાને તેમને સમજાવીને શાંત કર્યા પછી કહ્યું : તમારા પ્રશ્નનો ઉત્તર હવે તમને ચોક્કસ મળશે. આ નગરના રાજ પાસે જાઓ હમણાં જ તેને ત્યાં પુત્ર જન્મ્યો છે. તેને તમે પૂછશો એટલે જરૂર સમાધાન થઈ જશો. નારદજુએ ભગવાનને કહ્યું : અત્યાર સુધી તો કીડાને, પોપટને, અને વાધરડાને, પૂછ્યું ને તેમના પ્રાણ ગચ્છા તે માટે તો મને કોઈએ કાંઈ કહ્યું નથી. પણ હવે જો રાજ પાસે જાઉં ને ફરી તેમજ થાય તો મારું તો આવી જ બને ને! મારે હવે સત્સંગનું ફળ જાણવું નથી. આપનો વિશ્વાસ પણ કરવા જેવો નથી. ભગવાન નારદજુને મનાવતા કહેવા લાગ્યા. નારદજુ ! તે રાજપુત્ર તમને સત્સંગનું ફળ અવશ્ય કહેશે. અને તે મરશો પણ નહિ માટે તમો ત્યાં જાઓ. નારદજુ હૈયું કઠણ કરીને હિંમત રાખીને રાજાને ત્યાં પહોંચ્યા. રાજપુત્ર ને પ્રશ્ન પૂછ્યો : ભાઈ! સત્સંગનું ફળ શું છે ?

આ વાક્ય સાંભળતા જ બાળક નારદજુ પ્રત્યે જોઈ હસી અને બોલ્યો : અરે ! નારદજુ, હજુ તમે

સત્તસંગનું ફળ શું છે તે સમજયા નથી ? આપે મને પહેલા પ્રશ્ન પૂછ્યો ત્યારે હું કીડો હતો. તેમાથી પોપટનું શરીર પામ્યો. ત્યાં પણ આખના દર્શનથી મુક્ત થય વાછરું થયો. આપના દર્શનથી ત્યાંથી છુટીને રાજના ઘરમાં જન્મ પામ્યો છું. આમ, એક પછી એક ઉત્તમ ચોનિ ને આપના જેવા સત્પુરુષ નાં દર્શન માત્રથી જ પામ્યો છું. અહીં પણ મને આપના દર્શન થયા છે તો મારું જીવન સાર્થક થઈ ગયું ફક્ત દર્શનનો જ આવો પ્રભાવ જો હોય તો હંમેશા જેમને સંતોનો સંગ કરવાનું વ્યસન

પાડચું હોય તો તેમની તો વાત જ શી કરવી ? આ રીતે બાળક પાસેથી પ્રશ્નનું સમાધાન થવાથી પ્રસન્ન થયેલા નારદજી રાજને આશીર્વાદ આપી ભગવાન પાસે જઈ કહેવા લાગ્યા : “આપની અતૌકિક કળા તો કોઈના કદ્યામાં આવે તેમ નથી” માટે આપણે સૌ પોતાના જીવનું કલ્યાણ કરવા માટે ભગવાનની આજાનું પાલન અને સાચા સંતનો સમાગમ કરવો જોઈએ.

પુરુષોત્તમ ભગવાનની પર્ચે

લેખક : શ્રી રાયસિંહ ડાવર - આસ્વાદબેરી

પુરુષોત્તમ ભગવાન ની પર્ચે(કિસ્સે) સન् ૧૯૯૬ મન્દીર દેખને કે શોખ મેં અસ્લી ભગવાન ની દર્શનમાં શ્રી રાયસિંહ ડાવર હોકર મેં અપની આઁખો સે દેખે વ ભગવાન ની દર્શન વાસ્તવીક દર્શન કરે વહ ઇસ પ્રકાર હૈ. મૈને જવ ભગવાન ની ભક્તિ કરને કા વિચાર કિયા હી થા કિ મેરે ઘર પર એક ભગત દેવલાભાઈ પિતા વેસ્તાભાઈ ગ્રામ ડાભરી ફલિયા, આસ્વાદબેરી કા નિવાસી થા વહ રોજાના નર્સરી વન વિભાગ મેં કામ કરને જાના આના કરા કરતા થા ઔર મેરે પાસ બૈઠકર બાતોં કરા કરતા થા એસે હી સમય મેં સર્દી કે દિનોં મેં સન ૧૯૯૬ મે જનવરી, ફરવરી મેં ભજન વ સમ્મોયા ભાદરણ મેં થા. ઉસકે દો દીન પહલે મેરે પાસ દેવલાભાઈ ભગત મેરે પાસ આયા વ મુઢે બોલને લગા રાયસિંહભાઈ હમારા વન વિભાગ કા પગાર કા સુના કી નહીં એસા મુઢે બોલા મૈને ઉસે બોલા પગાર કી કોઈ સૂચના નહીં મીલી ઇસ પ્રકાર કા મૈને જવાબ દિયા. તથી ઉસ ભગતને કહા મુઢે ભાદરણ મન્દીર સમ્મોયા ભજન હૈ વહાઁ જાના હૈ એસા બોલા તથી મૈને પુછા કી આપ લોગ મન્દીર પર ભજન કરને જા રહે હૈ આપ લોગો કા મન્દીર કેસા હૈ વ કૌનું સે ભગવાન કા મન્દીર હૈ વહાઁ કેસા ભગવાન હૈ. મુઢે ભી મન્દીર દેખને આને

કી ઇચ્છા હો રહી હૈ મુઢે ભી મન્દિર દેખને વ ભગવાન કા દર્શન કરને કા બહુત શોખ હૈ મેં એક અછુત હું. ભગત તો મેં નહીં હું, ક્યા આપ લોગ જહા જાનેવાલે હૈ વહાઁ મુઢે ભગવાન કા દર્શન કરાને લે જાઓગે એસા મેને પ્રશ્ન કિયા તથી ઉસ ભગત ને જવાબ દિયા વહાઁ ભગવાન કા દર્શન સબ કરતે હૈ ઔર ભજન કિર્તન કર વાપસ ઘર ચલે આતે ભગવાન સબકા હૈ. હમારા અકેલે કા નહીં હૈ હમ તો અભી કલહી જાનેવાલે હૈ આપકો આના હો તો તૈયાર હો જાના એસા બોલા તથી મેં સોચ વિચાર મેં પડ્ય ગયા ક્યોંકિ મેરે પાસ કિરાયા ભાડા કે પૈસે નહીં થે વહ સોચ વિચાર કર હી રહા થા કી ભગત ને પુછા ક્યા હુંએ કુછ સોચ મેં પડ્ય ગયા જૈસા માલુમ પડ્યા હૈ તથી મૈને તગા મેરે પાસ કિરાયા ભાડા નહીં હૈ તથી ભગત ને જવાબ મેં કહા કિરાયા ભાડા તો મેરે પાસ ભી નહીં હૈ ફીર ભી મેં કિસી સે ભી ઉધાર પૈસે માઁગ કર જાઉંગા. એસા બોલા તથી મેરી ભી એક હિમ્મત બન ગઈ વ સોચ વિચાર કર લિયા કી કિસી ભા પરિસ્થિતિમે ભી ભગવાન કો દેખને અવશ્ય જાઉંગા એસા સોચ વિચાર બના લિયા વ દુસરે દિન હી મૈને કપડે પહન કર રાત કો હી ચલ દિયા અબ રહા સવાલ પૈસે કા તો મેરા એક બોહરા સમાજ કા આદમી સે મેરી

પીડ બહાડે સહિત સમગ્ર આખી ભગવાનની મૂર્તિ છે.

बहुत गेहरी दोस्ती हो गई थी वह गरीब था परन्तु कभी इन्सान को भुखें नहीं रहने देता था एसे व्यक्ति से मेरी दोस्ती है तो मे उस जुजरभाई दोस्त को रात को ही उठा दिया वह मेरी बोली को पहचान गया व फाटक खोल कर इस प्रकार रात को कभी रायसिंहभाई नहीं आते थे पर आज क्यों आ गये। इस प्रकार सोच ही रहा था कि मैने उसे कहा जुजरभाई आज तो मैं गुजरात में भादरण गाँव का मन्दिर देखने जा रहा हूँ। इसलिए आपके पास एक भीड़ लेकर आया हूँ, तभी जुजरभाई ने कहा बोल क्या बात हो गई तब मैने कहा मेरे पास किराय भाड़ा नहीं है मुझे केवल एक सो रुपये की भीड़ भाँगो तभी जुजरभाईने कहा एसे काम में जाने के लिए तुझे कौन मना करता है जा लेजा और दर्शन करके आजा बोल कितने चाहिए तो मैने कहा एक सौ तो बोहेरने कहा सौ मे पुरा पड़ जाएगा तभी मैने कहा कभी कोई रात को उधार नहीं देता है इसलिए मे कम माँग रहा हूँ। इस प्रकार की बाते कहीं की मेरे दोस्त ने जवाब दिया धर्म दान दर्शन में शुभ अशुभ नहीं देकने का एसा बोलकर मुझे १५० रुपये दे दिये मे अन्धेरे मे ही पेदल चलकर धमोड़ी पाटीये पर चला गया व किसी प्रकार के वाहन का ईन्तजार करने लगा तभी एक ट्रक आया उसमें बेठकर छोटा उदेपुर चला गया। अब मैं छोटा उदेपुर के अन्दर दिन उगने के पहले जहाँ मुझे आने को कहा था वहाँ पहुँच गया परन्तु वहाँ पर कोई इतने जल्दी जाने वाले भगत नहीं मिले वे दिन के दस बजने के बाद ही

श्रद्धा सुमन

पावीजेतपुर तालुकाना उंचापाणा गामना वतनी
भक्तश्री शनाभाई भानसिंगभाई राठवा
ता. १-१-२०१५ने पोष सुद ११ गुडवारना रोज
अक्षरधाम निवासी थध मूर्तिना सुमे सुभिया थया छे।

श्रद्धा सुमन

तालुको जुल्तो : छोटाउदेपुरना चयेर (सिमलइनीया)
गामना वतनी भक्तश्री चंदुभाई सुमलाभाई राठवा
ता. २८-१-२०१५ने भहा सुद १० गुडवारना रोज
अक्षरधाम निवासी थध मूर्तिना सुमे सुभिया थया छे।

दिखाई दीए व करीब ११.०० बजे गांठीया के भगत एक ट्रक लेकर आये उसमें बैठकर मैं सबके साथ भादरण पहुँच गया वहाँ जाकर मैने देखा मन्दिर भी मुझे अच्छा लगा वहाँ पर सब अपने ही आस पास के गाँव के भगत गये हुए थे व दर्शन करने जाने की लाईन लगी हुई थी। उनके साथ मैने भी एक नरीयल व दर्शन के पैसे निकालकर लाईन में खड़ा हो गया धीरे धीरे लाईन में खसकता गया व मन्दिर के अन्दर प्रवेश कर गया व भगवान पुरुषोत्तम की मूर्ति दिखाई दिया व मैने पास में जाकर देखा पुरुषोत्तम भगवान मुस्कराते हुए व हस्ते हुए दिखाई दिया मैने आगे जाकर दो हाथ जोड़े व कंकु का तिलक करते समय पुरी नरम चमड़ी व हस्ते हुए दिखाई दिया मुझे एसा लगा की मूर्ति असली मे केवल मुझे ही दिखाई दीया या सबको ही एसा दिखाई या मेरे शरीर के रोंगटे खड़े हो गए फिर तो मेरी खुशी के दिन दिखाई देने लगे मैने पुरा सम्मौया होने के दिन एक भगत ने कहा रायसिंहभाई एक मूर्ति ले ले उसको छोटा उदेपुर में फ्रेम चड़वा लेंगे एसा बोलने पर मैने एक फोटो ले लिया वे घर आ कर मैने कागु महाराज को बुलाकर मैने मेरे परिवार को भगत बना लिया तब से मैने पाप करना झगड़े करना सब छोड़ दिया और खुशी के दिन बिता रहा हूँ। गरीबी भी दुर हो गई। मेरे दोस्त बोहरे की भी गरीबी दुर हो गई वह भी खुशी के साथ एक बड़े मकान में दुकान लगा रहा है।

॥ जय श्री प्रगट पुरुषोत्तम ॥

શ્રી પ્રાણ પુરુષોત્તમ બાકરોલ ધામમાં ઉજવાયેલ દોળી ઉત્સવ તા.04-03-2014

શ્રી ઓટા ઉદ્દેપુર મુકામે રંગપુર ધામ તથા ચચેર ધામમાં થયેલ સમૈયાના દર્શન

If undelivered please return to :

Printed Matter

BOOK - POST

From :

Shri Dahyabhai Maharaj Mandir Trust

Shri Pragat Purushottam Mandir

Shri Purushottam Nivas (Tower),

At & Post : BAKROL,

Ta. & Dist. Anand - 388 315,

Gujarat, India.

Mobile : 91 - 94270 63271

Website : www.pragatpurushottam.org

E-mail : pragatpurushottambakrol@yahoo.co.in

To,

Printers : Perfect Graphics, Juna Rasta, Anand. Ph. (02692) 251937